

Ανταπόκριση στην Ενδοοικογενειακή Βία

Εγχειρίδιο για την Κατάρτιση Αστυνομικών και
άλλων Εργαζομένων Πρώτης Γραμμής

Με τη συγχρηματοδότηση
της Ευρωπαϊκής Ένωσης

TACTICS

TACTICS

TACTICS – Βελτιώνοντας την ανταπόκριση της Αστυνομίας και τις διαδικασίες παρακολούθησης θυμάτων και θυτών ενδοοικογενειακής βίας

101096908 – TACTICS - CERV-2022-DAPHNE

Παραδοτέο 3.1 Εγχειρίδιο για την Κατάρτιση Αστυνομικών και άλλων Εργαζομένων Πρώτης Γραμμής

Συντελεστές: Babeş-Bolyai University, Comisión para la investigación de malos tratos a mujeres, gesine intervention, MEFH, Psytel France, Σύνδεσμος Μελών Γυναικείων Σωματείων Ηρακλείου και Νομού Ηρακλείου, University of Tartu, Women's Support and Information Center, WWP EN – European Network for the Work with Perpetrators

Ιανουάριος 2025

Το περιεχόμενο της παρούσας έκδοσης αποτελεί αποκλειστική ευθύνη του έργου TACTICS και δεν αντανακλά κατ' ανάγκη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ούτε τα θεσμικά όργανα και οι οργανισμοί της Ευρωπαϊκής Ένωσης ούτε οποιοδήποτε πρόσωπο που ενεργεί για λογαριασμό τους μπορεί να θεωρηθεί υπεύθυνο για τη χρήση των πληροφοριών που περιέχονται σε αυτό.

Ανταπόκριση στην Ενδοοικογενειακή Βία

Εγχειρίδιο για την Κατάρτιση Αστυνομικών και άλλων Εργαζομένων Πρώτης Γραμμής

	Εισαγωγή	4
1	Κατάρτιση επαγγελματιών ενηλίκων	7
	1α. Παράγοντες που επηρεάζουν τον τρόπο με τον οποίο μαθαίνουμε	7
	1β. Ειδικά χαρακτηριστικά και προκλήσεις της εκπαίδευσης ενηλίκων	10
	1γ. Διδασκαλία επαγγελματιών της ποινικής δικαιοσύνης	11
2	ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΠΤΥΧΕΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ	15
	2α. Προετοιμασία για τα εργαστήρια TACTICS	15
	2β. Διεξαγωγή εργαστηρίων	19
3	ΕΝΟΤΗΤΕΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΤΑΚΤΙΚΗΣ	27
	Ενότητα 1 – Εισαγωγή στην εκπαίδευση TACTICS	28
	Ενότητα 2 – Καταναγκαστικός έλεγχος	31
	Ενότητα 3 – Αξιολόγηση κινδύνου	34
	Ενότητα 4 – Διατομεακή συνεργασία	37
	Ενότητα 5 – Υποστήριξη γυναικών-θυμάτων με τα παιδιά τους	39
	Ενότητα 6 – Διαχείριση Θυτών	42
	Ενότητα 7 – Χρήση δεδομένων και ψηφιακών εργαλείων	45

Εισαγωγή

I. Το έργο TACTICS

Το παρόν εγχειρίδιο εκπαιδευτών δημιουργήθηκε στο πλαίσιο του έργου TACTICS «Βελτιώνοντας την ανταπόκριση της Αστυνομίας και τις διαδικασίες παρακολούθησης θυμάτων και θυτών ενδοοικογενειακής βίας». Το TACTICS είναι ένα τριετές έργο (2023-2026) που χρηματοδοτείται από το πρόγραμμα «Πολίτες, Ισότητα, Δικαιώματα και Αξίες» (Citizens, Equality, Rights and Values Programme, CERV) στο πλαίσιο του Ταμείου Δικαιοσύνης, Δικαιωμάτων και Αξιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τα πρώτα πρόσωπα που ειδοποιούνται για περιπτώσεις ενδοοικογενειακής βίας (ΕΒ) είναι συχνά η αστυνομία. Ως εκ τούτου, οι αστυνομικοί αναμένεται σε πολλές περιπτώσεις να είναι οι «φύλακες της πύλης» προς το ευρύτερο δίκτυο παρόχων υπηρεσιών, ιδίως προς τις υπηρεσίες υποστήριξης των θυμάτων και των θυτών, αλλά σε πολλές δικαιοδοσίες στην Ευρώπη, πολλαπλά ατομικά, οργανωτικά και συστημικά εμπόδια τους παρακωλύουν από το να προβούν στις απαραίτητες παραπομπές. Σε ατομικό επίπεδο, οι αστυνομικοί συχνά δεν διαθέτουν την εξειδικευμένη εκπαίδευση και τις δεξιότητες που απαιτούνται για να ανταποκριθούν κατάλληλα χρησιμοποιώντας μια προσέγγιση που να λαμβάνει υπόψη τα θύματα. Τα εμπόδια σε οργανωτικό επίπεδο αφορούν κυρίως την έλλειψη σαφώς καθιερωμένων και συντονισμένων πρακτικών ή πολιτικών που να διέπουν τη συμπεριφορά των αστυνομικών όταν ανταποκρίνονται σε περιπτώσεις ΕΒ. Από την άποψη του συστήματος, τα εμπόδια προκύπτουν όταν οι δημόσιες και κοινοτικές υπηρεσίες δεν είναι σε θέση να συνεργαστούν μεταξύ τους.

Το TACTICS επιδιώκει να βασιστεί σε σημαντικό έργο που έχει ήδη γίνει στον τομέα για τη βελτίωση της αστυνομικής και κοινοτικής ανταπόκρισης στην ενδοοικογενειακή βία. Η υλοποίηση γίνεται στο πλαίσιο τοπικών δικαιοδοσιών σε επτά χώρες εφαρμογής του TACTICS (Εσθονία, Βέλγιο, Γαλλία, Γερμανία, Ελλάδα, Ισπανία και Ρουμανία). Στο πλαίσιο του έργου, η ομάδα μας εκτελεί δραστηριότητες δημιουργίας ικανοτήτων για την υποστήριξη της διατομεακής συνεργασίας μεταξύ της αστυνομίας, των υπηρεσιών για τα θύματα και τους θύτες για τη βελτίωση της διαχείρισης των περιπτώσεων ενδοοικογενειακής βίας. Αυτό περιλαμβάνει τη βελτίωση της ευαισθητοποίησης και της στάσης της αστυνομίας απέναντι στα θύματα βίας, ιδίως εκείνων που προέρχονται από πληθυσμούς με ειδικές ανάγκες (ηλικιωμένοι, χρήστες ουσιών, πρόσφυγες κ.λπ.) Το εκπαιδευτικό πρόγραμμα TACTICS και το παρόν εγχειρίδιο εκπαιδευτών αποτελούν μέρος αυτών των δραστηριοτήτων ανάπτυξης ικανοτήτων.

II. Για ποιον προορίζεται αυτό το εγχειρίδιο εκπαιδευτών;

Το παρόν εγχειρίδιο απευθύνεται σε άτομα που σκοπεύουν να αξιοποιήσουν το εκπαιδευτικό πρόγραμμα TACTICS για τη διεξαγωγή εργαστηρίων με αστυνομικούς, επαγγελματίες της ποινικής δικαιοσύνης ή άλλους επαγγελματίες. Το εκπαιδευτικό πρόγραμμα TACTICS εξοπλίζει τους αστυνομικούς με τις γνώσεις και τα εργαλεία που απαιτούνται για την προστασία των θυμάτων, την απόδοση ευθυνών στους θύτες και την αποτελεσματική συνεργασία με άλλους επαγγελματίες. Η εκπαίδευση καλύπτει θεμελιώδεις έννοιες, συμπεριλαμβανομένων των ορισμών και των πολυπλοκοτήτων της ενδοοικογενειακής βίας, της βίας με βάση το φύλο και της βίας μεταξύ συντρόφων, καθώς και του επιπολασμού και των μοτίβων κακοποίησης. Οι ενότητες επικεντρώνονται σε βασικούς τομείς, όπως η αναγνώριση του καταναγκαστικού ελέγχου, η διενέργεια αξιολόγησης κινδύνου υπό δύσκολες συνθήκες και η εφαρμογή προσεγγίσεων με βάση το τραύμα για την υποστήριξη των επιζώντων/σών. Οι συμμετέχοντες μαθαίνουν επίσης στρατηγικές για την διαχείριση των θυτών, τη χρήση δεδομένων και εργαλείων πληροφορικής για τον εντοπισμό μοτίβων κακοποίησης και τη συμμετοχή σε πολύ-υπηρεσιακή συνεργασία πολλών φορέων με κοινωνικούς λειτουργούς, παρόχους υγειονομικής περίθαλψης και οργανώσεις υποστήριξης. Μέσω πρακτικών ασκήσεων, όπως παιχνίδια ρόλων και μελέτες περιπτώσεων, το πρόγραμμα διασφαλίζει ότι οι αξιωματικοί είναι προετοιμασμένοι να εφαρμόσουν αυτές τις δεξιότητες σε πραγματικές καταστάσεις, προωθώντας αποτελέσματα με επίκεντρο το θύμα και με γνώμονα τη δικαιοσύνη.

Θεωρείται ότι οι εκπαιδευτές που διαβάζουν αυτές τις κατευθυντήριες γραμμές έχουν κάποια εξοικείωση με το θέμα της ενδοοικογενειακής βίας. Ωστόσο, το εγχειρίδιο θα καλύψει ορισμένα βασικά στοιχεία του θέματος. Δεν προϋποτίθεται ότι οι εκπαιδευτές έχουν παιδαγωγική εμπειρία, είτε στην εκπαίδευση ενηλίκων είτε σε επαγγελματικές ομάδες όπως η αστυνομία. Αν και η εμπειρία σε οποιοδήποτε από τα δύο θα ήταν σαφώς επωφελής.

III. Δομή του παρόντος εγχειριδίου

Το εγχειρίδιο χωρίζεται σε τρεις ενότητες, οι οποίες καλύπτουν διάφορες πτυχές της διεξαγωγής του εκπαιδευτικού προγράμματος TACTICS.

1

Η **ενότητα 1** θα θίξει τα βασικά στοιχεία της εκπαίδευσης ενηλίκων γενικά, τόσο από την άποψη του τρόπου με τον οποίο οι άνθρωποι μαθαίνουν όσο και από την άποψη των ενηλίκων ειδικά. Η ενότητα θα εξετάσει επίσης συγκεκριμένες εκτιμήσεις που πρέπει να γίνονται κατά την εκπαίδευση επαγγελματιών ενηλίκων, ιδίως εκείνων που εμπλέκονται στην ποινική δικαιοσύνη, όπως η αστυνομία. Η ενότητα έχει περισσότερο θεωρητικό χαρακτήρα.

2

Η **ενότητα 2** ασχολείται με πιο πρακτικές πτυχές της διεξαγωγής εργαστηρίων TACTICS, όπως η προετοιμασία για τη διεξαγωγή τους και η πραγματοποίησή τους. Εδώ θα δοθεί επίσης έμφαση στη σημασία του καθορισμού μαθησιακών στόχων και στο πώς αυτός μπορεί να διαφέρει μεταξύ των διοικητικών στελεχών και του προσωπικού πρώτης γραμμής. Η ενότητα θα κλείσει με ορισμένες υποδείξεις σχετικά με τον καλύτερο τρόπο αλληλεπίδρασης με διαφορετικούς τύπους ακροατηρίων.

3

Η **ενότητα 3** θα παρουσιάσει μια επισκόπηση των 7 διαφορετικών ενότητων κατάρτισης του προγράμματος TACTICS. Θα ξεκινήσει με μια εισαγωγή στις βασικές έννοιες της έμφυλης βίας και της ενδοοικογενειακής βίας και στη συνέχεια θα καλύψει άλλα θέματα όπως η αξιολόγηση του κινδύνου, η εργασία με ομάδες ειδικών αναγκών και η πολύ-υπηρεσιακή συνεργασία.

1

ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ ΕΝΗΛΙΚΩΝ

Στόχοι αυτής της ενότητας είναι η διερεύνηση:

- Ορισμένων βασικών εννοιών και θεωριών σχετικά με το πώς μαθαίνουμε και τους εσωτερικούς/ εξωτερικούς παράγοντες που επηρεάζουν τη μάθηση
- Τι κάνει τους ενήλικες εκπαιδευόμενους μοναδικούς και τι μπορεί να μετατρέψει την εκπαίδευση ενηλίκων σε πρόκληση
- Γενικές προσεγγίσεις στην εκπαίδευση ενηλίκων που μπορούν να ακολουθηθούν

1α. Παράγοντες που επηρεάζουν τον τρόπο με τον οποίο μαθαίνουμε

Σε πολύ γενικές γραμμές, οι άνθρωποι μαθαίνουν πληροφορίες με έναν από τους δύο παρακάτω τρόπους, είτε σκόπιμα είτε τυχαία. Η εσκεμμένη μάθηση επιτυγχάνεται σκόπιμα, όπως η παρακολούθηση ενός εργαστηρίου για την εκμάθηση μιας συγκεκριμένης δεξιότητας. Η τυχαία μάθηση, από την άλλη πλευρά, συμβαίνει ασυνείδητα ή «τυχαία». Όπως ένα παιδί που μαθαίνει να μιλάει με προφορά όταν ακούει τους γονείς του να μιλάνε, ή ένα άτομο που μαθαίνει πώς να χρησιμοποιεί μια εφαρμογή του τηλεφώνου όταν βλέπει έναν φίλο του να τη χρησιμοποιεί.

Είναι γενικά αποδεκτό ότι η συντριπτική πλειονότητα της μάθησης που κάνουν οι άνθρωποι είναι τυχαία, επειδή τις περισσότερες φορές προκύπτει από μια σειρά διαδικασιών και όχι από ένα μεμονωμένο, σαφώς καθορισμένο γεγονός. Με άλλα λόγια, η σειρά εμπειριών που έχει ένας μαθητής στη ζωή του μπορεί συχνά να εμποδίζει την εκπαίδευση που λαμβάνει χώρα μέσα στην τάξη. **Αυτός είναι ένας**

λόγος για τον οποίο η επανάληψη χρησιμοποιείται συχνά στη διδασκαλία και ανατίθεται εργασία στο σπίτι στους μαθητές - τους αναγκάζει να εξετάσουν το θέμα πολλές φορές εκτός τάξης.

Επιπλέον, η ικανότητα ενός μαθητή να μαθαίνει μπορεί να επηρεαστεί από μια σειρά ατομικών, κοινωνικών και πολιτισμικών παραγόντων. Ως επί το πλείστον, αυτοί οι παράγοντες δεν μπορούν να αλλάξουν από έναν εκπαιδευτικό/εκπαιδευτή, αντίθετα στο καλύτερο που μπορούν να ελπίζουν οι εκπαιδευτικοί είναι να αναγνωρίσουν και να προσαρμόσουν τις προσεγγίσεις τους σε αυτούς τους παράγοντες.

Ίσως ο πιο σημαντικός παράγοντας σε ατομικό επίπεδο που μπορεί να επηρεάσει την ικανότητα ενός ατόμου να μαθαίνει είναι η δομή του εγκεφάλου του και η ικανότητά του να επεξεργάζεται πληροφορίες. Αυτό καλύπτει πράγματα όπως το πόσο καλή είναι η μνήμη τους, η ικανότητά τους να εστιάζουν και η ακαμψία της σκέψης τους. Τα άτομα με πιο άκαμπτη σκέψη δυσκολεύονται να εξετάσουν διαφορετικές προοπτικές και συχνά βλέπουν μόνο μία λύση σε ένα πρόβλημα. Μπορούν επίσης να εκτροχιαστούν από ξαφνικές αλλαγές στα σχέδια ή να αγχωθούν όταν τα πράγματα δεν πάνε όπως αναμενόταν. ***Η αποτελεσματική διδασκαλία θα προσπαθούσε να λάβει υπόψη της αυτούς τους πιθανούς περιορισμούς, για παράδειγμα με την προσαρμογή της πολυπλοκότητας της διδασκαλίας στις ικανότητες των μαθητών.***

Ένας άλλος σημαντικός ατομικός παράγοντας είναι το κίνητρο του μαθητή για μάθηση, το οποίο συνήθως διακρίνεται σε εσωτερικό και εξωτερικό. Τα εσωτερικά κίνητρα προέρχονται από το εσωτερικό του ατόμου και είναι συνήθως πιο ισχυρά από τα εξωτερικά κίνητρα. Με άλλα λόγια, οι μαθητές που είναι πιο πρόθυμοι να είναι στην τάξη είναι πιο πιθανό να μάθουν, σε αντίθεση με κάποιον που αναγκάζεται να είναι εκεί από άλλους. Η παρακίνηση των μαθητών με τη σειρά της μπορεί να επηρεαστεί από τις πεποιθήσεις για το αντικείμενο που διδάσκεται, ως αποτέλεσμα αν αυτό θεωρείται χρήσιμο ή ενδιαφέρον, η μάθηση ενισχύεται. Όσο πιο αφηρημένο είναι το θέμα, τόσο πιο δύσκολο είναι να μάθουν οι περισσότεροι. Η παρακίνηση μπορεί επίσης να επηρεαστεί από τις πεποιθήσεις για την ίδια τη διδασκαλία, για παράδειγμα, πιστεύουν οι μαθητές ότι ο καθηγητής ενδιαφέρεται περισσότερο να διδάξει το θέμα τους ή να απαντήσει στις ερωτήσεις τους; ***Έτσι, η κατανόηση του τι παρακινεί συγκεκριμένους μαθητές και η προσπάθεια παροχής αυτού του κινήτρου μπορεί να βοηθήσει στην αύξηση των εσωτερικών κινήτρων και της μαθησιακής τους ικανότητας.***

Το πόσο καλά μαθαίνει ένα άτομο μπορεί επίσης να επηρεαστεί από τις πεποιθήσεις του σχετικά με τις δικές του μαθησιακές ικανότητες ή το πώς οι άνθρωποι μαθαίνουν καλύτερα γενικά. Για παράδειγμα, ένα κορίτσι που πιστεύει ότι «είμαι καλή στη βιολογία» και ότι «τα κορίτσια είναι κακά στα μαθηματικά» είναι πιο πιθανό να τα πάει καλύτερα σε θέματα βιολογίας από ότι στα μαθηματικά. Παρομοίως, είναι σύνηθες για τους ανθρώπους να πιστεύουν ότι υπάρχει ένας «καλύτερος» τρόπος μάθησης, όπως με το να λαμβάνουν παθητικά γεγονότα από έναν ειδικό- να συμμετέχουν ενεργά σε διαδικασίες δημιουργίας γνώσης- να λαμβάνουν πληροφορίες οπτικά ή ακουστικά ή διαβάζοντας/γράφοντας και κρατώντας σημειώσεις. Οι εκπαιδευτικοί συχνά χρησιμοποιούν τις τεχνικές που βασίζονται στον

τρόπο με τον οποίο οι ίδιοι μαθαίνουν καλύτερα ή με βάση το τι είναι «ευκολότερο», για παράδειγμα η διαδραστική διδασκαλία είναι συχνά πιο χρονοβόρα, τόσο κατά την προετοιμασία όσο και κατά την εφαρμογή. Ωστόσο, παρά το γεγονός ότι πολλοί πιστεύουν ότι υπάρχει ένας καλύτερος τρόπος μάθησης για τους ίδιους, πολλαπλές μελέτες έχουν διαπιστώσει ότι οι περισσότεροι άνθρωποι **ΔΕΝ** έχουν έναν μόνο καλύτερο τύπο μάθησης. Στην πραγματικότητα,

με βάση τον τρόπο με τον οποίο ο εγκέφαλός μας επεξεργάζεται τις πληροφορίες, δεν είναι ωφέλιμο να ευθυγραμμιστεί η διδασκαλία με έναν μόνο είδος αντιληπτού τύπου μαθητή. Αντίθετα, η διδασκαλία που απευθύνεται σε πολλαπλούς τύπους μάθησης (παθητική πληροφόρηση, ενεργητική δημιουργία, ακουστική, οπτική ή ανάγνωση/γραφή) είναι συνήθως ιδανική.

Πέρα από τους ατομικούς παράγοντες, οι κοινωνικές επιρροές μπορούν να επηρεάσουν τη διαδικασία μάθησης. Για παράδειγμα, οι συνεργατικές δραστηριότητες που δίνουν έμφαση στη συνεργασία μεταξύ των μαθητών για την επίλυση προβλημάτων μπορούν να επιτρέψουν τη μάθηση που δεν θα ήταν διαφορετικά δυνατή σε ατομικό επίπεδο. Η άμεση έκθεση σε εναλλακτικούς τρόπους σκέψης των άλλων μπορεί να βοηθήσει να γίνει η σκέψη πιο ευέλικτη. Αυτές οι προσεγγίσεις μπορεί να είναι χρήσιμες για την ανάπτυξη δεξιοτήτων κριτικής σκέψης που αφορούν πιο προχωρημένες έννοιες οι οποίες είναι λιγότερο οικείες στους μαθητές. Μπορούν επίσης να βοηθήσουν τους μαθητές να βελτιώσουν τις δεξιότητές τους στη λήψη αποφάσεων, στην επικοινωνία σε μικρές ομάδες και στη διαχείριση συγκρούσεων γύρω από συγκεκριμένα θέματα. Ωστόσο, τα οφέλη της συνεργατικής επίλυσης προβλημάτων μπορούν επίσης να παρεμποδιστούν από την «ομαδική σκέψη», η οποία είναι ένα ανθυγιεινό πρότυπο λήψης αποφάσεων που προκύπτει από τον υψηλό βαθμό συνοχής και την επιθυμία για συναίνεση μεταξύ των μελών μιας ομάδας. ***Επομένως, παρόλο που η συνεργατική μάθηση έχει πολλά οφέλη, αυτά μπορεί να μειωθούν αν η τάξη αποτελείται από πολλούς μαθητές με παρόμοιες αντιλήψεις.***

Τέλος, πολιτιστικοί παράγοντες, όπως η γλώσσα, μπορεί να διαδραματίσουν σημαντικό ρόλο στη διαδικασία της μάθησης. Η γλώσσα διδασκαλίας μπορεί να ενισχύσει ή να υποβαθμίσει την ποιότητα της εκπαίδευσης για συγκεκριμένους μαθητές. Η χρήση της μητρικής γλώσσας ή μιας κυρίαρχης τοπικής γλώσσας κατά τη διδασκαλία βοηθάει στη διευκόλυνση της σύνδεσης των μαθητών με το θέμα και με τον εκπαιδευτικό. Τους δίνει επίσης μια αίσθηση άνεσης και συμβάλλει στην παρακίνησή τους να συμμετέχουν περισσότερο. Αυτό θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη κατά τη μετάφραση μαθησιακού υλικού από άλλες γλώσσες, ώστε να διασφαλίζεται ότι οι ιδιωματικές φράσεις εκφράζονται κατάλληλα. Ακόμη και όταν χρησιμοποιείται η κατάλληλη γλώσσα, εάν η κατάρτιση περιλαμβάνει ορολογία που δεν είναι οικεία στους συμμετέχοντες, μπορεί να εμποδιστεί η μάθηση. Διαφορετικοί εκπαιδευόμενοι μπορεί να προτιμούν ένα συγκεκριμένο γλωσσικό ύφος για τη διδασκαλία, όπως περισσότερο ή λιγότερο επίσημη γλώσσα. Το ύφος της γλώσσας που χρησιμοποιείται στις εκπαιδεύσεις θα πρέπει να ευθυγραμμίζεται όσο το δυνατόν περισσότερο με το ακροατήριο.

Πώς νομίζετε ότι μαθαίνετε καλύτερα;

- Ακούγοντας μια διάλεξη
- Συμμετέχοντας σε συζητήσεις
- Με βάση οπτικό υλικό
- Διαβάζοντας και γράφοντας για το θέμα

6 Γενικά σημεία σχετικά με τις διαδικασίες μάθησης

1. Η επανάληψη χρησιμοποιείται συχνά στη διδασκαλία και ανατίθενται εργασίες στο σπίτι στους μαθητές για να τους αναγκάσουν να εξετάσουν το θέμα πολλές φορές εκτός της τάξης.
2. Η αποτελεσματική διδασκαλία πρέπει να προσαρμόζει την πολυπλοκότητα των μαθημάτων στις ικανότητες των μαθητών.
3. Η κατανόηση του τι παρακινεί συγκεκριμένους μαθητές και η προσπάθεια παροχής αυτού του κινήτρου μπορεί να συμβάλει στην αύξηση των εσωτερικών κινήτρων και συνεπώς της μαθησιακής τους ικανότητας.
4. Η διδασκαλία που απευθύνεται σε πολλαπλούς τύπους μάθησης (παθητική πληροφόρηση, ενεργητική δημιουργία, ακουστική, οπτική ή ανάγνωση/γραφή) είναι προτιμότερη.
5. Η συνεργατική μάθηση έχει πολλά δυνητικά οφέλη, αλλά μπορεί να μειωθεί εάν η τάξη αποτελείται από πολλούς μαθητές με παρόμοιο πνεύμα.
6. Η γλώσσα (το ύφος) που χρησιμοποιείται στις εκπαιδεύσεις πρέπει να ευθυγραμμίζεται όσο το δυνατόν περισσότερο με το κοινό.

1β. Ειδικά χαρακτηριστικά και προκλήσεις της εκπαίδευσης ενηλίκων

Τα έξι παραπάνω σημεία περιγράφουν τη μάθηση γενικά για τους μαθητές όλων των ηλικιών. Ωστόσο, όταν εξετάζουμε ειδικά τους ενήλικους μαθητές, υπάρχουν αρκετοί πρόσθετοι παράγοντες που πρέπει να ληφθούν υπόψη.

Έχει αποδειχθεί ότι οι ενήλικες έχουν συρρικνωμένους εγκεφάλους. Ξεκινώντας από τη δεκαετία των 30 ή 40, ο εγκέφαλός μας αρχίζει να συρρικνώνεται, προκαλώντας δομικά προβλήματα που μπορεί να εμποδίσουν τη μνήμη και την απόκτηση γνώσεων. Για το λόγο αυτό, είναι ακόμη πιο σημαντικό να προσπαθήσουμε να εξαλείψουμε τα εμπόδια που μπορεί να εμποδίζουν τη γνώση, όπως η διδασκαλία στη γλώσσα ή τη διάλεκτο που είναι πιο προσιτή σε αυτούς. Η έρευνα έχει επίσης δείξει ότι κατά τη μάθηση, κάποια απώλεια μνήμης μπορεί να αντισταθμιστεί από τις προηγούμενες αποκτηθείσες γνώσεις. Κατά συνέπεια, οι προηγούμενες αντιλήψεις και γνώσεις έχουν ακόμη μεγαλύτερη σημασία για τους ενήλικες εκπαιδευόμενους. Η μακροχρόνια συσσώρευση εμπειριών μάθησης, ζωής και εργασίας των ενηλίκων μπορεί να αποτελέσει έναν εσωτερικό πόρο για τη μάθησή τους, κάτι που μπορεί να αξιοποιηθεί από τους εκπαιδευτές. Η διδασκαλία μιας τάξης αστυνομικών σχετικά με τους τύπους αποδεικτικών στοιχείων που πρέπει να συλλέγονται κατά τη διερεύνηση μιας κλήσης για ενδοοικογενειακή βία μπορεί να επωφεληθεί από την προηγούμενη κατανόησή τους για τη διαδικασία διερεύνησης. Ταυτόχρονα, η προηγούμενη εμπειρία των ενηλίκων εκπαιδευομένων μπορεί επίσης να λειτουργήσει ως εμπόδιο στην απόκτηση νέας γνώσης, εάν αυτό που

διδάσκεται φαίνεται να έρχεται σε αντίθεση με τις προηγούμενες εμπειρίες της ζωής τους. Για παράδειγμα, εάν ένας αστυνομικός έχει ανταποκριθεί σε πολλές κλήσεις για ενδοοικογενειακή βία στις οποίες πιστεύει ότι οι κατηγορίες δεν ήταν αξιόπιστες - μπορεί να είναι πολύ πιο δύσκολο να πεισθεί για τα οφέλη της αλλαγής των διαδικασιών συλλογής αποδεικτικών στοιχείων. *Για τους λόγους αυτούς, οι εκπαιδευτές θα πρέπει να επιδιώκουν να συνδέουν το περιεχόμενο της κατάρτισης με τις προηγούμενες εμπειρίες ή τις προκατασκευασμένες πεποιθήσεις των ενήλικων σπουδαστών τους όσο το δυνατόν περισσότερο. Η χρήση πρακτικών, συγκρίσιμων παραδειγμάτων, όπως από την τοπική κοινότητα, είναι χρήσιμη από αυτή την άποψη. Όταν εντοπίζονται αντιφατικές εμπειρίες, θα πρέπει να καταβάλλονται προσπάθειες για την προώθηση της κριτικής σκέψης, όπως μέσω ασκήσεων συνεργατικής μάθησης, όπου οι σπουδαστές με εμπειρίες που ευθυγραμμίζονται με τις έννοιες μπορούν εκφραστούν.*

Ένας άλλος σημαντικός παράγοντας για τους ενήλικες εκπαιδευόμενους είναι ότι συχνά έχουν ανάγκη/επιθυμία για έναν σαφή μαθησιακό σκοπό και υψηλότερη μαθησιακή αποτελεσματικότητα. Οι ενήλικοι εκπαιδευόμενοι έχουν μεγαλύτερο έλεγχο σε ό,τι μελετούν και έχουν αυξημένες απαιτήσεις από το χρόνο τους. Έτσι, υπάρχει ανάγκη για σαφείς μαθησιακούς στόχους και περιεχόμενο που είναι καλύτερα δομημένο ώστε να ταιριάζει στην (επαγγελματική) ζωή τους. Η σύνδεση αυτών των μαθησιακών στόχων με τα ενδιαφέροντα των ενήλικων εκπαιδευομένων μπορεί να συμβάλει στη βελτίωση των κινήτρων των εκπαιδευομένων. Η πολυπλοκότητα της κατάρτισης πρέπει επίσης να ληφθεί υπόψη, ώστε να μπορεί να χωρέσει στον περιορισμένο διαθέσιμο χρόνο. Για το λόγο αυτό, η κατάρτιση για επαγγελματίες συχνά επικεντρώνεται στην κατάρτιση δεξιοτήτων που μπορούν να συνδεθούν άμεσα με την εργασία τους. *Για την αύξηση των κινήτρων των ενήλικων εκπαιδευομένων, η κατάρτιση θα πρέπει να παρουσιάζεται ως απευθυνόμενη όσο το δυνατόν περισσότερο στα ειδικά ενδιαφέροντά τους, όπως η κατάρτιση δεξιοτήτων για επαγγελματίες. Οι εκπαιδευτές θα πρέπει να επιδιώκουν να μάθουν όσο το δυνατόν περισσότερο για τα κίνητρα αυτά πριν από τη διεξαγωγή των εκπαιδεύσεων.*

1γ. Διδασκαλία επαγγελματιών της ποινικής δικαιοσύνης

Υπάρχουν μοναδικές προκλήσεις κατά την εκπαίδευση επαγγελματιών όπως οι αστυνομικοί. Όπως φαίνεται παρακάτω, πολλοί από αυτούς τους παράγοντες συνδέονται μεταξύ τους και ενισχύουν ο ένας τον άλλον.

- **Αντίσταση στις αλλαγές στις μεθόδους αστυνόμευσης:** Μελέτες έχουν δείξει ότι οι αστυνομικοί συχνά επιδεικνύουν αντίσταση στην εκπαίδευση. Αυτό μπορεί να προέρχεται από μια βαθιά ριζωμένη κουλτούρα που δίνει προτεραιότητα στις παραδοσιακές μεθόδους αστυνόμευσης έναντι των διαφορετικών προσεγγίσεων ή πρωτοκόλλων. Λαμβάνοντας υπόψη τις στρεσογόνες καταστάσεις στις οποίες συχνά βρίσκονται κατά την εκτέλεση της

εργασίας τους, οι αστυνομικοί είναι ακόμη πιο πιθανό να «επιμένουν σε αυτό που γνωρίζουν». Οι έμπειροι αστυνομικοί μπορεί να αισθάνονται ότι κατέχουν ήδη τις απαραίτητες δεξιότητες και γνώσεις, γεγονός που οδηγεί σε εφησυχασμό. Ορισμένοι αξιωματικοί μπορεί να αισθάνονται ότι οι εκπαιδευτές που έχουν μικρή εμπειρία περιπολίας, δεν εκτιμούν πλήρως τα μοναδικά ζητήματα που μπορεί να αντιμετωπίσουν στο δρόμο. Αυτές οι συμπεριφορές μπορεί να οδηγήσουν τους αξιωματικούς να μην βλέπουν την αξία της εκπαίδευσης ή το πώς αυτή ωφελεί την καθημερινή τους εργασία. Αυτό με τη σειρά του μπορεί να μειώσει τα εσωτερικά τους κίνητρα για να ασχοληθούν με το νέο εκπαιδευτικό υλικό και να εμποδίσει την υιοθέτηση καινοτόμων στρατηγικών αστυνόμευσης.

- **Αντίσταση στην εκπαίδευση για την ενδοοικογενειακή βία γενικά:** Οι αστυνομικοί έχουν συνήθως μικρό ή καθόλου υπόβαθρο στα πολύπλοκα ζητήματα που σχετίζονται με την Ενδοοικογενειακή Βία, με αποτέλεσμα να δυσκολεύονται να μεταφράσουν τις πληροφορίες σε συγκεκριμένες δράσεις και διαδικασίες. Ως αποτέλεσμα, οι συμμετέχοντες μπορεί να απογοητευτούν ή να χάσουν το ενδιαφέρον τους εάν το υλικό δεν φαίνεται σαφώς σχετικό ή παρουσιάζεται υπερβολικά «κλινικά». Επιπλέον, οι αστυνομικοί περιπολίας που λαμβάνουν εκπαίδευση σε αίθουσα διδασκαλίας μπορεί να δυσκολεύονται να συμβιβάσουν τον ενστικτώδη και γρήγορο ρυθμό της συνήθους εργασίας τους με τον πιο αργό ρυθμό και την πιο αφηρημένη δραστηριότητα της μάθησης σε αίθουσα διδασκαλίας.
- **Κυνισμός, απογοήτευση και επαγγελματική εξουθένωση:** Οι αστυνομικοί μπορεί να αναπτύξουν κυνισμό και επαγγελματική εξουθένωση λόγω του υψηλού στρες της δουλειάς τους, ιδίως σε μακροπρόθεσμη βάση. Πολλοί αστυνομικοί αισθάνονται συγκλονισμένοι από τους πολλαπλούς ρόλους που πρέπει να διαδραματίσουν, όπως οι φορείς επιβολής του νόμου και οι πάροχοι κοινωνικών υπηρεσιών. Αυτό μπορεί να οδηγήσει σε απογοήτευση και αμφιθυμία απέναντι στην εκπαίδευση για την ενδοοικογενειακή βία. Οι αξιωματικοί που αισθάνονται κουρασμένοι ή απογοητευμένοι μπορεί να είναι λιγότερο αφοσιωμένοι και κινητοποιημένοι κατά τη διάρκεια των εκπαιδευτικών συνεδριών και να ενισχύουν την απροθυμία τους να υιοθετήσουν νέες πρακτικές.
- **Η νοοτροπία του «εμείς εναντίον αυτών»:** Η νοοτροπία «εμείς εναντίον αυτών», η οποία μπορεί να προκύψει μεταξύ πολλών διαφορετικών επαγγελματικών ομάδων, μπορεί να είναι ακόμη πιο έντονη μεταξύ των αστυνομικών, λόγω της φύσης της εργασίας τους. Ορισμένοι συμμετέχοντες μπορεί να πιστεύουν ότι άτομα από άλλους κλάδους κατηγορούν την Αστυνομία για τα αρνητικά αποτελέσματα στη διαχείριση περιστατικών ενδοοικογενειακής βίας. Αυτή η νοοτροπία μπορεί να συμβάλει σε μεγάλο βαθμό στην ομαδική και την άκαμπτη σκέψη που εμποδίζει την εξέταση εναλλακτικών προοπτικών. Μπορεί επίσης να τους κάνει να αντιστέκονται στην εκπαίδευση που διεξάγεται από μη αστυνομικούς και να δυσχεραίνει την κατανόηση των προοπτικών των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας.

- **Μεροληψία και προκατάληψη:** Πίσω από τους παραπάνω παράγοντες μπορεί να κρύβονται και να ενισχύονται μεροληψίες ή προκαταλήψεις που διατηρούν οι αστυνομικοί, οι οποίες συχνά ενισχύονται από την άκριτη ή επιλεκτική αξιολόγηση των εργασιακών εμπειριών. Απόψεις όπως ότι η ενδοοικογενειακή βία είναι ιδιωτική υπόθεση ή ότι η παρέμβασή τους δεν είναι πάντα ευπρόσδεκτη είναι διαδεδομένες. Αυτές οι πεποιθήσεις μπορούν να επηρεάσουν αρνητικά την απόδοση της αστυνόμευσης και να δημιουργήσουν αντίσταση στην εκπαίδευση για την ενδοοικογενειακή βία.

Οι αξιωματικοί συχνά περιγράφουν τις αλληλεπιδράσεις τους με τους πολίτες, όπως κατά τη διερεύνηση περιστατικών ενδοοικογενειακής βίας, ως δύσκολες, περίπλοκες και μη ανταποδοτικές. Αυτές οι αρνητικές αλληλεπιδράσεις μπορούν να συμβάλουν στην κατά τη διάρκεια της εργασίας εκμάθηση που μπορεί να ενισχύσει τις γνωστικές προκαταλήψεις τους. Πέρα από τις δικές τους εμπειρίες, οι αστυνομικοί μαθαίνουν επίσης από τους συναδέλφους τους πώς να σκέφτονται και να εκτελούν εργασιακές αρμοδιότητες. Αυτή η μάθηση λαμβάνει χώρα σε καθημερινές καταστάσεις αστυνόμευσης, όταν παρατηρούν τη συμπεριφορά άλλων αστυνομικών.

Ως αποτέλεσμα, οι αστυνομικοί δημιουργούν τη δική τους «υποκειμενική πραγματικότητα» για να εξηγήσουν παρατηρούμενα φαινόμενα, όπως ότι η ενδοοικογενειακή βία δεν είναι τόσο διαδεδομένη ή σοβαρή, γιατί τα θύματα δεν φεύγουν ποτέ ή γιατί φταίει τόσο το θύμα όσο και ο θύτης. Αυτές οι γνωστικές προκαταλήψεις πρέπει να αντιμετωπιστούν, ενθαρρύνοντας τους αξιωματικούς να αναστοχαστούν πάνω στις εμπειρίες τους, ώστε να μπορούν να αμφισβητήσουν τις υποθέσεις τους. Οι μελέτες περιπτώσεων και τα παιχνίδια ρόλων που βασίζονται στις εμπειρίες τους μπορούν να είναι χρήσιμα για να βοηθήσουν τους αξιωματικούς να πραγματοποιήσουν αυτόν τον αναστοχασμό. Η έκθεση των αξιωματικών στις απόψεις άλλων, είτε μέσω μελετών περιπτώσεων είτε με τη μεικτή συμμετοχή σε εργαστήρια (δηλαδή μη αστυνομικών επαγγελματιών, όπως κοινωνικών λειτουργών, προσωπικού διαχείρισης κρίσεων, συμβούλων ενδοοικογενειακής βίας, επαγγελματιών υγείας ή εισαγγελέων), μπορεί επίσης να είναι χρήσιμη από αυτή την άποψη. Αν και τα αστυνομικά τμήματα τείνουν συχνά προς την ενιαία σκέψη, η ποικιλία των απόψεων μπορεί να επιτευχθεί με τη συμμετοχή σε εκπαιδεύσεις ενός μείγματος ανδρών και γυναικών αστυνομικών ή συνδυασμών προσωπικού πρώτης γραμμής, κοινοτικών σχέσεων και διοικητικού προσωπικού. Οι εκπαιδεύσεις στις οποίες συμμετέχουν μη αστυνομικοί, όπως άλλοι επαγγελματίες ή ομάδες πολιτών, μπορούν επίσης να είναι πολύτιμες για την έκθεση εναλλακτικών οπτικών - όπως αυτές των θυμάτων σε περιπτώσεις ενδοοικογενειακής βίας.

Πηγές για την παρούσα ενότητα και πρόσθετη ανάγνωση

Doornbos, A. J., Simons, R., and Denessen, E. (2008). Relations between characteristics of workplace practices and types of informal work-related learning: a survey study among Dutch Police. *Hum. Resource Dev. Quarterly* 19, 129–151. [doi:10.1002/hrdq](https://doi.org/10.1002/hrdq).

Staller, M. S., & Koerner, S. (2022, September). (Non-) learning to police: A framework for understanding police learning. In *Frontiers in Education* (Vol. 7, p. 730789). Frontiers Media.

Telep, C. W., Weisburd, D., Jonathan-Zamir, T., & Zastrow, T. (2024). Examining the relationship between officer attitudes and behaviour in a multi-site trial of procedural justice training. *Policing: A Journal of Policy and Practice*, 18, paae031.

Wang, X., Qu, J., and Zhao, J. (2020). The link between police cadets' field training and attitudes toward police work in China: a longitudinal study. *Policing: Int. J.* 43, 591–605. doi: 10.1108/pijpsm-01-2020-0014

2

ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΠΤΥΧΕΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ

Στόχοι της ενότητας 2 είναι να διερευνηθεί:

- Τι πρέπει να κάνετε κατά την προετοιμασία των διαλέξεων/εργαστηρίων TACTICS
- Πώς να προσεγγίσετε την πραγματοποίηση διαλέξεων και την επαφή με τους σπουδαστές

2α. Προετοιμασία για τα εργαστήρια TACTICS

Προετοιμασία των εκπαιδευτών

Οι εκπαιδευτές TACTICS θα πρέπει να είναι εξοικειωμένοι με τους πόρους, τους σχετικούς νόμους και άλλους τοπικούς παράγοντες που σχετίζονται με υποθέσεις ενδοοικογενειακής βίας. Αυτό περιλαμβάνει την εξοικείωση με τυχόν τοπικούς υποστηρικτές, παρόχους υπηρεσιών και άλλες πληροφορίες που είναι συγκεκριμένες για τη δικαιοδοσία. Χωρίς αυτή τη γνώση, οι εκπαιδευτές ενδέχεται να προτείνουν πρακτικές ή προσεγγίσεις που δεν μπορούν να υποστηριχθούν από την κοινότητα. Ιδανικά, οι εκπαιδευτές θα πρέπει επίσης να έχουν τουλάχιστον μια βασική κατανόηση της αστυνόμευσης, ιδίως του τρόπου διεξαγωγής των ερευνών σε επίπεδο πεδίου και των τοπικών περιορισμών στις εξουσίες της επιβολής του νόμου. Σχετική με αυτό θα ήταν η γνώση της κουλτούρας της αστυνόμευσης, των πολιτικών, των διαδικασιών και των πραγματικών απαιτήσεων του πεδίου. Οι εκπαιδευτές που δεν διαθέτουν ακριβείς πληροφορίες σε κανέναν από τους δύο τομείς κινδυνεύουν να απορριφθούν από τους συμμετέχοντες ως μη αξιόπιστοι ή άσχετοι με το έργο τους. Οι αστυνομικοί θα ήταν τότε λιγότερο πιθανό να εφαρμόσουν τις γνώσεις και τις πρακτικές που έμαθαν.

Οι οργανισμοί κατάρτισης TACTICS θα πρέπει να επιδιώκουν την πρόσληψη εκπαιδευτών με αυτές τις γνώσεις ή να παρέχουν βασικά εργαστήρια εκπαίδευσης εκπαιδευτών και επικαιροποιημένες γραπτές πληροφορίες που μπορούν να χρησιμοποιούν οι εκπαιδευτές κατά την προετοιμασία τους για τη διεξαγωγή εργαστηρίων TACTICS. Οι εκπαιδευτές που δεν ανήκουν στην επιβολή του νόμου μπορούν να βελτιώσουν την κατανόηση των απαιτήσεων, των προτεραιοτήτων και των ανησυχιών των αστυνομικών αυξάνοντας την επαφή μαζί τους πριν από την εκπαίδευση- αυτό θα μπορούσε να περιλαμβάνει τη συμμετοχή σε ευκαιρίες διασταυρούμενης κατάρτισης. Οι συνεχείς μετακινήσεις (εφόσον επιτρέπεται) θα παρείχαν μια εξαιρετική ευκαιρία σε όλους τους εκπαιδευτές να παρατηρήσουν τις τρέχουσες πιέσεις που δέχονται οι υπηρεσίες πρώτης ανταπόκρισης, καθώς και να αναπτύξουν σχέσεις με συγκεκριμένους αξιωματικούς. Οι οργανισμοί κατάρτισης TACTICS και οι εκπαιδευτές θα μπορούσαν επίσης να συμβουλευόμαστε τους τοπικούς αξιωματικούς πριν από τη διεξαγωγή εργαστηρίων, ώστε να διασφαλίζεται ότι η κατάρτιση αντικατοπτρίζει την τοπική κουλτούρα, τις πολιτικές, τις διαδικασίες και τις πραγματικές απαιτήσεις του προσωπικού επιβολής του νόμου.

Ο χώρος και ο προγραμματισμός

Οι εκπαιδύσεις πρέπει να πραγματοποιούνται σε περιβάλλοντα που ευνοούν τη μάθηση, πράγμα που σημαίνει ότι πρέπει να είναι άνετα, με ελεγχόμενη θερμοκρασία, καθαρά, καλά αεριζόμενα και αρκετά μεγάλα ώστε να αποφεύγεται ο συνωστισμός. Θα πρέπει επίσης να είναι πλήρως εξοπλισμένα, καλά φωτισμένα και με οθόνη αρκετά μεγάλη για την εύκολη προβολή του κειμένου για όλους τους συμμετέχοντες στο εργαστήριο. Ιδανικά, ο χώρος θα πρέπει να διαθέτει πίνακα ή καβαλέτο, ώστε να μπορούν να κρατούνται σημειώσεις κατά τη διάρκεια των συζητήσεων. Τα καθίσματα θα πρέπει επίσης να είναι διατεταγμένα έτσι ώστε να παρέχουν καθαρή οπτική επαφή με την οθόνη και τον εκπαιδευτή. Εάν η συζήτηση μεταξύ των συμμετεχόντων αποτελεί σημαντικό μέρος του εργαστηρίου, τότε τα καθίσματα θα πρέπει να είναι διατεταγμένα έτσι ώστε οι συμμετέχοντες να μπορούν να βλέπουν ο ένας τον άλλον εύκολα όταν μιλούν. Για το λόγο αυτό, η διάταξη των τραπεζιών σε σχήμα «u» ή η τοποθέτηση πολλών μαζί σε ομάδες θα θεωρούνταν ιδανική.

Για να περιοριστούν οι περισπασμοί, προτείνεται να επιλεγεί ένας ήσυχος χώρος - χωρίς θόρυβο ή άλλες ενοχλήσεις. Ιδανικά, καμία άλλη δραστηριότητα εκτός από την εκπαίδευση δεν θα πρέπει να λαμβάνει χώρα εντός του χώρου. Πέρα από τη μείωση των περισπασμών, αυτό μπορεί να βοηθήσει να καταδειχθεί ότι το εργαστήριο λαμβάνεται σοβαρά υπόψη. Εάν ο οργανισμός κατάρτισης δεν έχει πρόσβαση σε αίθουσες που πληρούν αυτά τα κριτήρια, προτείνεται η διεξαγωγή τους σε άλλες τοποθεσίες. Εάν είναι δυνατόν, θα πρέπει να επιλεγεί ένας χώρος που να βολεύει τους συμμετέχοντες, όπως να βρίσκεται σε κεντρική τοποθεσία ή να διεξάγεται κοντά στο τοπικό αστυνομικό τμήμα. Κατά περίπτωση, οι χώροι θα πρέπει επίσης να είναι προσβάσιμοι για άτομα με αναπηρία.

Συνιστάται επίσης η έγκαιρη διαμόρφωση του χώρου, πολύ πριν από την έναρξη της κατάρτισης, ώστε να διαμορφωθεί όλος ο απαραίτητος εξοπλισμός, τα αξεσουάρ και τα διδακτικά βοηθήματα. Οι διαφάνειες θα πρέπει επίσης να φορ-

τωθούν στον υπολογιστή και να δοκιμαστούν - για να βεβαιωθείτε ότι τα χρώματα είναι σωστά και ορατά και ότι το κείμενο είναι ευανάγνωστο για όλους τους συμμετέχοντες στην αίθουσα. Αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό, δεδομένου ότι τα εργαστήρια TACTICS περιέχουν πολλές πληροφορίες που πρέπει να παρουσιαστούν σε ένα συνήθως πολύ περιορισμένο χρονικό διάστημα. Οι φάκελοι με την ατζέντα του μαθήματος, όλα τα φυλλάδια και τα λευκά φύλλα χαρτιού για την τήρηση σημειώσεων θα πρέπει να είναι διαθέσιμα, ώστε να μπορούν εύκολα να τα κρατήσουν οι συμμετέχοντες κατά την είσοδό τους στην αίθουσα. Τα στυλό και οι επιπλέον προμήθειες θα πρέπει επίσης να είναι εύκολα διαθέσιμα. Αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό όταν εκπαιδεύετε επαγγελματίες, καθώς οι συμμετέχοντες αρκετά συχνά θα φτάνουν αργά, οπότε θα θέλετε να ελαχιστοποιήσετε την αναστάτωση που προκαλούν κατά την είσοδό τους στην αίθουσα.

Όπως θα δείτε στην ενότητα 3 του παρόντος εγχειριδίου, έχουν δοθεί προτεινόμενα χρονοδιαγράμματα για κάθε μία από τις συγκεκριμένες εκπαιδεύσεις. Στο μέτρο του δυνατού, πρόκειται για ελάχιστες προτάσεις - ένα συχνό παράπονο για τις εκπαιδεύσεις είναι ότι δεν διατίθεται αρκετός χρόνος για κάθε θέμα. Τα σεμινάρια θα πρέπει να ξεκινούν εγκαίρως και να προγραμματίζονται σε ημέρες και ώρες που είναι κατάλληλες για όσο το δυνατόν περισσότερους δυνητικούς συμμετέχοντες. Η πιο επιθυμητή επιλογή θα ήταν να προγραμματίζονται τα εργαστήρια κατά τη διάρκεια της εργάσιμης ημέρας, για να αυξηθεί η συμμετοχή. Ωστόσο, για να γίνει αυτό, θα πρέπει να δοθεί άδεια από την ηγεσία των αξιωματικών. Έτσι, ο εκπαιδευτικός οργανισμός TACTICS θα πρέπει να ζητήσει εκ των προτέρων αυτή την άδεια, η οποία θα είχε το επιπλέον όφελος της περαιτέρω επιβεβαίωσης της σπουδαιότητας του θέματος για τους συμμετέχοντες. Εάν αυτό δεν είναι δυνατό, τότε ο εκπαιδευτικός οργανισμός θα πρέπει να ορίσει μια ώρα μετά τη δουλειά ή τα Σαββατοκύριακα που να ταιριάζει καλύτερα στο πλαίσιο. Επιπλέον, κατά τον προγραμματισμό των εργαστηρίων, οι διοργανωτές θα πρέπει να ελέγχουν τι άλλες εκδηλώσεις λαμβάνουν χώρα, ώστε να προσπαθούν να διασφαλίσουν ότι οι εκπαιδεύσεις δεν συγκρούονται με άλλες σχετικές δραστηριότητες. Η μόνη εξαίρεση σε αυτό είναι εάν η επιθυμία είναι να «στηριχθεί» σε μια άλλη εκδήλωση - που σημαίνει ότι η κατάρτιση θα πρέπει να οργανωθεί πριν ή μετά από μια άλλη εκδήλωση. Το πλεονέκτημα αυτού μπορεί να είναι ότι οι συμμετέχοντες έρχονται ήδη σε επαφή. Εάν αυτό πρόκειται να γίνει, θα ήταν καλύτερο να γίνει πριν από την άλλη εκδήλωση, διαφορετικά μπορεί να υπάρξει κίνδυνος ψυχικής κόπωσης που θα εμπόδιζε τη μάθηση.

Προώθηση και αύξηση των κινήτρων των συμμετεχόντων

Ιδανικά, τα εργαστήρια TACTICS θα πρέπει να διαφημίζονται αρκετά νωρίτερα και να είναι σαφή σχετικά με το περιεχόμενο της κατάρτισης. Η προώθηση θα πρέπει να γίνεται μέσω διαφορετικών καναλιών επικοινωνίας, όπως από στόμα σε στόμα, ηλεκτρονικά μηνύματα, μέσα κοινωνικής δικτύωσης και ιστότοπους. Θα πρέπει επίσης να επιδιώκεται η διασταυρούμενη προώθηση μέσω οργανισμών-εταίρων ή με άλλους οργανισμούς που απευθύνονται επίσης στους στοχευόμενους ενδιαφερόμενους φορείς σας. Θα πρέπει να επιλεγούν τα κανάλια που είναι καλύτερα για την προσέγγιση των αξιωματικών ή άλλων επιθυμητών συμμετεχόντων. Θα μπορούσαν επίσης να σταλούν υπενθυμίσεις μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου

ή άλλων μέσων για να διασφαλιστεί ότι οι συμμετέχοντες δεν θα ξεχάσουν την εκδήλωση (ιδίως εάν έχουν δηλώσει ότι θα συμμετάσχουν, όπως με την εκ των προτέρων εγγραφή τους). Κατά περίπτωση, το διαφημιστικό υλικό θα πρέπει να αναφέρει ποιος είναι ο εκπαιδευτής και ποια είναι τα προσόντα του. Ανάλογα με το πρόσωπο και τα προσόντα του, αυτό μπορεί να αυξήσει την αξιοπιστία του στο ακροατήριο.

Ένας άλλος πολύτιμος τρόπος αύξησης της αξιοπιστίας θα ήταν να πείσετε την ηγεσία της αστυνομίας ή τη διοίκηση άλλων υπηρεσιών να προωθήσουν τα εργαστήρια στο προσωπικό τους. Το ενδιαφέρον των αστυνομικών για τα εργαστήρια TACTICS μπορεί επίσης να βελτιωθεί με τη συμμετοχή υποστηρικτικών αστυνομικών ως «πρεσβευτών» της κατάρτισης. Αυτό περιλαμβάνει αξιωματικούς που έχουν συνεισφέρει στο εκπαιδευτικό υλικό, έχουν συμμετάσχει σε εργαστήρια και έχουν δώσει θετικά σχόλια ή υποστηρίζουν με άλλο τρόπο τέτοιες πρωτοβουλίες.

Η υποστήριξη των συναδέλφων αξιωματικών μπορεί να βοηθήσει σημαντικά στη δεκτικότητα των μαθητών. Άλλοι επαγγελματίες που μπορεί να έχουν διασυνδέσεις με αξιωματικούς (μέσω της εργασίας ή κοινωνικών δικτύων) μπορούν επίσης να βοηθήσουν από αυτή την άποψη.

Στις περισσότερες χώρες, οι αξιωματικοί υποχρεούνται να λαμβάνουν κάποιου είδους συνεχούς εκπαίδευσης, ώστε να διασφαλίζουν ότι παραμένουν ενήμεροι για τους νέους κανονισμούς, τις μεθόδους αστυνόμευσης και τις ιδέες σχετικά με την εργασία με περιθωριοποιημένες ομάδες (ηλικιωμένους, άτομα με αναπηρία, θύματα ενδοοικογενειακής βίας κ.λπ.). Η ενσωμάτωση του εκπαιδευτικού προγράμματος TACTICS σε αυτές τις υφιστάμενες απαιτήσεις θα ήταν εξαιρετικά επωφελής για τη βελτίωση των εσωτερικών κινήτρων των συμμετεχόντων πριν από τα εργαστήρια.

Ένας άλλος σημαντικός τρόπος για την αύξηση των κινήτρων πριν από τα εργαστήρια TACTICS θα ήταν να καταστεί σαφές ότι η κατάρτιση θα είναι προσαρμοσμένη στις συγκεκριμένες ανάγκες των συμμετεχόντων. Ο καλύτερος τρόπος για να γίνει αυτό θα ήταν να ζητηθεί από τους συμμετέχοντες να στείλουν εκ των προτέρων πληροφορίες για τον εαυτό τους και τα ενδιαφέροντά τους. Θα μπορούσε να ζητηθεί από τους συμμετέχοντες να αναφέρουν τον τίτλο εργασίας τους και τη λειτουργία τους, τον θεσμό στον οποίο εργάζονται ή/και το επίπεδο εμπειρίας τους. Θα μπορούσε επίσης να τους ζητηθεί να αυτοαξιολογήσουν την εξοικείωσή τους με την ενδοοικογενειακή βία γενικά ή/και το συγκεκριμένο θέμα του εργαστηρίου και να προσδιορίσουν τι ελπίζουν να μάθουν από το εργαστήριο. Οι εκπαιδευτές μπορούν στη συνέχεια να εξετάσουν αυτές τις πληροφορίες για να προσαρμόσουν τις πληροφορίες που καλύπτουν και τον τρόπο με τον οποίο τις καλύπτουν στο εργαστήριο (κάτι που θα αναλυθεί στην ενότητα που ακολουθεί σχετικά με τη διεξαγωγή των εργαστηρίων).

Βασικά σημεία για την προετοιμασία των εργαστηρίων TACTICS

1. Οι εκπαιδευτές θα πρέπει να είναι εξοικειωμένοι με τις τοπικές πηγές, τους νόμους, τα στηρίγματα, τους παρόχους υπηρεσιών και άλλες πληροφορίες που αφορούν την ενδοοικογενειακή βία και είναι μοναδικές στη δικαιοδοσία.
2. Οι κατάλληλοι χώροι για μάθηση θα πρέπει να προσδιοριστούν εκ των προτέρων και να ρυθμιστούν πριν από τα εργαστήρια, ώστε να διασφαλιστεί ότι είναι άνετοι και διαθέτουν τον κατάλληλο εξοπλισμό, ώστε η εκπαίδευση να είναι όσο το δυνατόν πιο αποτελεσματική.
3. Τα εργαστήρια θα πρέπει να προγραμματίζονται όσο το δυνατόν πιο βολικά και να διαφημίζονται έγκαιρα, χρησιμοποιώντας πολλαπλά κανάλια επικοινωνίας κατάλληλα για το κοινό-στόχο.
4. Τα εργαστήρια θα πρέπει να συνδέονται με υφιστάμενες πρωτοβουλίες εκπαίδευσης της αστυνομίας ή να λαμβάνουν έγκριση από την ηγεσία της αστυνομίας, όποτε αυτό είναι δυνατόν.
5. Εάν είναι δυνατόν, θα πρέπει να ζητείται η συμβολή των συμμετεχόντων πριν από τα εργαστήρια, ώστε οι εκπαιδευτές να έχουν καλύτερη εικόνα της σύνθεσής τους, του επιπέδου γνώσης του θέματος και των προσδοκιών τους για την κατάρτιση.

2β. Διεξαγωγή εργαστηρίων

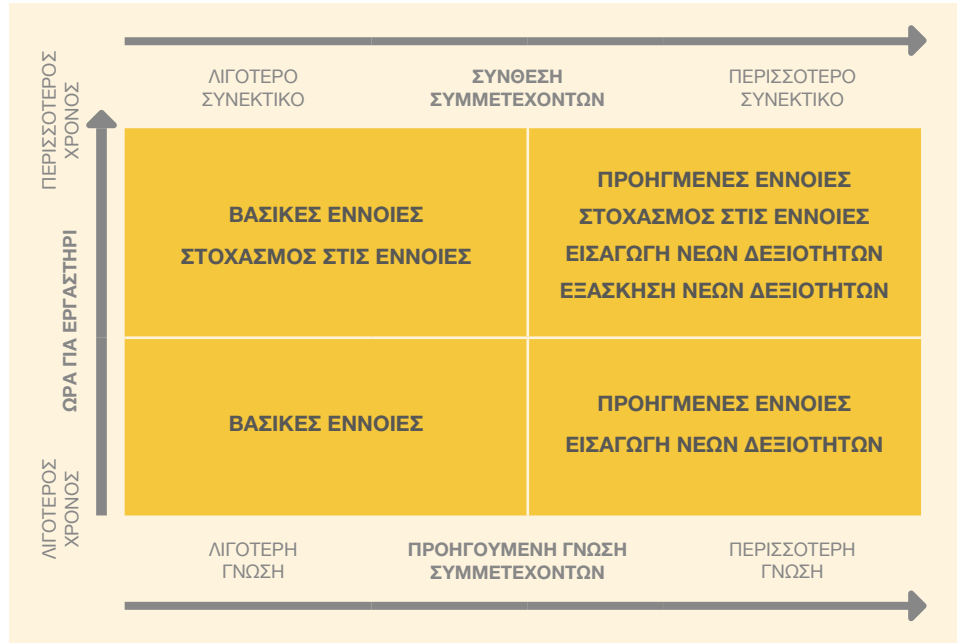
Καθορισμός σαφών μαθησιακών στόχων

Κάθε εργαστήριο TACTICS θα πρέπει να έχει σαφείς μαθησιακούς στόχους που να ταιριάζουν στις επαγγελματικές συνθήκες των συμμετεχόντων. Οι στόχοι θα πρέπει να είναι όσο το δυνατόν πιο συγκεκριμένοι, ώστε να μπορούν να αξιολογηθούν για την αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας του εργαστηρίου.

Στην ενότητα 3δ του παρόντος εγχειριδίου παρατίθενται οι στόχοι για κάθε εργαστήριο TACTICS. Οι στόχοι συνήθως επιδιώκουν να εισάγουν νέες έννοιες και να παρέχουν στους συμμετέχοντες ευκαιρίες να προβληματιστούν σχετικά με αυτές με βάση τις εμπειρίες τους στην εργασία/ζωή. Με βάση αυτές τις έννοιες, τα εργαστήρια επιδιώκουν να εισάγουν νέες δεξιότητες και να παρέχουν ευκαιρίες στους συμμετέχοντες να εξασκηθούν στη χρήση τους. Ωστόσο, οι μαθησιακοί στόχοι που υποδεικνύονται για τα εργαστήρια δεν είναι σταθεροί, θα πρέπει να προσαρμόζονται με βάση τον διαθέσιμο χρόνο, τη σύνθεση της ομάδας, το επίπεδο γνώσεων που έχουν οι συμμετέχοντες σχετικά με το θέμα και τα ενδιαφέροντα που έχουν εκφράσει.

Έτσι, για παράδειγμα, εάν οι συμμετέχοντες έχουν χαμηλότερο επίπεδο γνώσεων σχετικά με το θέμα, έχετε λίγο χρόνο για το εργαστήριο και η ομάδα σύνθεσης δεν είναι συνεκτική (δηλαδή η ομάδα σας έχει πολλά επαγγέλματα σε αντίθεση με το να είναι όλοι αστυνομικοί), τότε πιθανόν να χρειαστεί να επικεντρωθείτε μόνο στην εισαγωγή βασικών εννοιών. Αυτό απεικονίζεται στο κάτω αριστερό πλαίσιο του συνοδευτικού σχήματος. Από την άλλη πλευρά, εάν η ομάδα σας έχει ήδη

γνώσεις, είναι συνεκτική (δηλαδή σχεδόν όλοι οι αστυνομικοί) και έχετε περισσότερο χρόνο, τότε οι εκπαιδευτές θα έχουν περισσότερες πιθανότητες να επιτύχουν όλους τους στόχους με την ομάδα - διδάσκοντας προχωρημένες έννοιες και διεξάγοντας συζητήσεις σχετικά με αυτές, καθώς και εισάγοντας και εξασκώντας νέες δεξιότητες (επάνω δεξί πλαίσιο).

Τα ενδιαφέροντα των συμμετεχόντων για διάφορα στοιχεία του θέματος και το τι ελπίζουν να αποκομίσουν από το εργαστήριο είναι ένας άλλος σημαντικός παράγοντας που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη κατά τον καθορισμό των στόχων και τη διεξαγωγή των εργαστηρίων. Η καλύτερη ευθυγράμμιση των στόχων με τα ενδιαφέροντά τους θα βοηθούσε στην αύξηση των εσωτερικών τους κινήτρων κατά τη μάθηση. Όπως αναφέρθηκε παραπάνω, η εικόνα των στόχων και των προσδοκιών των συμμετεχόντων μπορεί να αποκτηθεί πριν από τα εργαστήρια, θέτοντάς τους βασικές ερωτήσεις κατά την εγγραφή τους για την κατάρτιση. Οι εκπαιδευτές θα μπορούσαν επίσης να θέσουν αυτές τις βασικές ερωτήσεις κατά την έναρξη του εργαστηρίου, είτε με ερωτήσεις ανοικτού τύπου, όπως «τι ελπίζετε να αποκομίσετε από αυτό το εργαστήριο;» ή «τι σας παρακίνησε να παρακολουθήσετε σήμερα;». Ακόμα και η γνώση «αρνητικών» κινήτρων, όπως το ότι παρακολουθούν επειδή υποχρεούνται να το κάνουν, θα ήταν χρήσιμη πληροφορία για έναν εκπαιδευτή, καθώς θα μπορούσε να τον βοηθήσει να θέσει πιο μετριοπαθείς μαθησιακούς στόχους.

Ενεργοποίηση του κοινού και αξιοποίηση των εμπειριών του

Τα εργαστήρια θα πρέπει να αξιοποιούν όσο το δυνατόν περισσότερο τις εμπειρίες των αξιωματικών/συμμετεχόντων. Αυτό μπορεί να γίνει με την υποβολή ερωτήσεων που προτρέπουν τους αξιωματικούς να εξετάσουν τις δικές τους πρακτικές εμπειρίες και γνώσεις. Οι ερωτήσεις θα πρέπει να προσαρμόζονται στις ιδιαίτε-

ρότητες κάθε εργαστηρίου, και ορισμένα παραδείγματα παρέχονται ήδη στις διαφάνειες TACTICS. Ωστόσο, ορισμένες γενικές ερωτήσεις που οι εκπαιδευτές θα πρέπει να εξετάσουν το ενδεχόμενο να θέσουν περιλαμβάνουν:

- Τι σας απογοητεύει στις κλήσεις ενδοοικογενειακής βίας;
- Μπορούν να σκεφτούν περιπτώσεις που δεν αντιμετωπίστηκαν όσο καλά θα μπορούσαν;
- Ποια είδη κακών αποτελεσμάτων προέκυψαν από αυτές τις κλήσεις;
- Ποιες είναι οι δικές σας ιστορίες επιτυχίας; Τι πήγε καλά;

Μια άλλη πρόταση θα ήταν να προσπαθήσετε να χρησιμοποιήσετε γλώσσα με την οποία είναι εξοικειωμένοι οι αξιωματικοί. Θα πρέπει να οριστεί κάποια τεχνική ορολογία για τους αξιωματικούς και να χρησιμοποιηθεί στις εκπαιδύσεις. Ωστόσο, οι εκπαιδευτές θα πρέπει να προσέχουν να μην κάνουν υπερβολική χρήση αυτής της ορολογίας. Αντί για αφηρημένες έννοιες, θα πρέπει να δοθεί έμφαση σε πιο συγκεκριμένα πράγματα, όπως συμπεριφορές θυμάτων ή θυτών που οι αστυνομικοί είναι πιθανό να παρατηρήσουν στην εργασία τους. Παρομοίως, οι εκπαιδευτές θα πρέπει να αποφεύγουν να παρουσιάζουν υπερβολικά πολλές πληροφορίες ή λεπτομέρειες που δεν αφορούν άμεσα έναν αστυνομικό της επιβολής του νόμου στη συγκεκριμένη κοινότητα. Οι διαφάνειες TACTICS έχουν σκοπό να είναι πιο εύρωστες, ώστε οι εκπαιδευτές να μπορούν να επιλέγουν τα στοιχεία που είναι πιο σημαντικά για το δικό τους πλαίσιο. Επιπλέον, οι πληροφορίες που παρέχονται στους εκπαιδευτές πριν από τα εργαστήρια θα πρέπει να περιλαμβάνουν ορισμούς της σχετικής ορολογίας της επιβολής του νόμου, όπως ο υφιστάμενος κώδικας δεοντολογίας που προβλέπεται για την αντιμετώπιση περιπτώσεων ενδοοικογενειακής βίας. Χρήσιμοι θα ήταν επίσης τυχόν σχετικοί όροι αργκό που χρησιμοποιούνται συνήθως από την αστυνομία. Εξαίρεση σε αυτό αποτελούν φυσικά τυχόν όροι που έχουν υποτιμητική σημασία, η οποία θα μπορούσε να επηρεάσει τις οπτικές των αστυνομικών για τα θύματα ή τους θύτες.

Μια σημαντική πτυχή της εμπλοκής του κοινού είναι να δίνετε προσοχή στα σχόλια που κάνουν κατά τη διάρκεια των εργαστηρίων. Αυτό μπορεί να είναι λεκτική ανατροφοδότηση, όπως εκφράσεις σύγχυσης, έντονης διαφωνίας ή απόρριψης. Αυτή η ανατροφοδότηση δεν πρέπει να αγνοείται, αλλά αντίθετα να εμπλέκεται όσο το δυνατόν περισσότερο. Για παράδειγμα, όταν οι συμμετέχοντες εκφράζουν σύγχυση, οι εκπαιδευτές μπορούν να επιβραδύνουν και να προσπαθήσουν να εξηγήσουν την έννοια με διαφορετικό τρόπο ή να ζητήσουν από τους άλλους να τη διατυπώσουν με δικά τους λόγια. Όταν κάποιος εκφράζει έντονη διαφωνία, ο εκπαιδευτής μπορεί να το χρησιμοποιήσει αυτό ως μέσο για να συζητήσει την άποψή του, να ρωτήσει τους άλλους αν έχουν μια εναλλακτική προοπτική ή να παρουσιάσει μια άποψη από μια μη αστυνομική σκοπιά. Όταν το θέμα απορρίπτεται ως μη σημαντικό ή σχετικό, οι εκπαιδευτές θα πρέπει να είναι σε θέση να αναφερθούν σε νέους ή υφιστάμενους κανονισμούς που θα μπορούσαν να επηρεάσουν τους αστυνομικούς, να εξηγήσουν πώς οι τεχνικές έχουν επιτύχει αλλού, να τους ρωτήσουν τι θα ήταν σχετικό ή απλώς να ζητήσουν από τον συμμετέχοντα να διατηρήσει ανοιχτό μυαλό κατά τη διάρκεια του εργαστηρίου. Είναι σημαντικό να παρατηρείται επίσης μη λεκτική ανατροφοδότηση από τους συμμετέχοντες, όπως νεύματα του κεφαλιού (συμφωνία) ή κούνημα του κεφαλιού ή κύλισμα των ματιών (διαφωνία). Η έλλειψη οπτικής επαφής, το «μακρινό» βλέμμα ή το κοίταγ-

μα στα τηλέφωνα/τους φορητούς υπολογιστές μπορεί να σημαίνει έλλειψη ενδιαφέροντος ή δέσμευσης για πιθανή αντιμετώπιση.

Διευκόλυνση των συζητήσεων

Όπως περιγράφηκε παραπάνω, κατά τη διάλεξη, είναι σημαντικό για τους εκπαιδευτές να επιδεικνύουν τις γνώσεις τους σχετικά με ένα θέμα για να εδραιώσουν την αξιοπιστία τους στους συμμετέχοντες. Ωστόσο, κατά τη διευκόλυνση της συζήτησης, οι εκπαιδευτές πρέπει να υιοθετούν διαφορετική προσέγγιση και να αποφεύγουν να κυριαρχούν στη συζήτηση. Οι συντονιστές που απαντούν σε ερωτήσεις και λύνουν προβλήματα οι ίδιοι πολύ γρήγορα μπορεί να καταπνίξουν τη συζήτηση και να περιορίσουν τις συνεισφορές των συμμετεχόντων. Έτσι, οι εκπαιδευτές θα πρέπει να αισθάνονται άνετα με τη σιωπή για να δίνουν χρόνο στους συμμετέχοντες να επεξεργαστούν και να απαντήσουν στα σημεία της συζήτησης. Επιπλέον, στο μέτρο του δυνατού, οι απόψεις και οι ιδέες των αξιωματικών θα πρέπει να αντιμετωπίζονται ως πολύτιμες και η υγιής συζήτηση θα πρέπει να ενθαρρύνεται, μέσω αποφυγής της κριτικής ώστε να διασφαλίζεται ότι καμία απάντηση δεν υποτιμάται.

Μερικές φορές, όταν είναι δύσκολο να ξεκινήσει ο διάλογος, μια απροσδόκητη δήλωση μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να βοηθήσει στην προτροπή εναλλακτικών απόψεων. Παρουσιάζοντας αντίθετες θέσεις, μπορεί να προκληθεί συζήτηση, οδηγώντας τους συμμετέχοντες να συζητήσουν κοινές πεποιθήσεις. Οι συζητήσεις σχετικά με τις πολλές αμφιλεγόμενες πτυχές που σχετίζονται με την αστυνόμευση της ενδοοικογενειακής βίας μπορούν να επιτρέψουν στους αξιωματικούς να μοιραστούν εμπειρίες και γνώσεις και να αναπτύξουν κριτική σκέψη σχετικά με το θέμα. Η έκθεση σε διαφορετικές οπτικές και απόψεις σε ένα χαλαρό, ασφαλές περιβάλλον μπορεί να προωθήσει την επανεκτίμηση καταστάσεων και πεποιθήσεων. Ταυτόχρονα, ορισμένες συζητήσεις, ιδίως όσον αφορά την ενδοοικογενειακή βία, μπορεί να προκαλέσουν συναισθηματικές, απορριπτικές ή με άλλο τρόπο αρνητικές αντιδράσεις. Οι εκπαιδευτές θα πρέπει να παραμένουν θετικοί και να προσπαθούν να επαναπροσανατολίζουν τις συζητήσεις πίσω στο θέμα. Ο καθορισμός σαφών ορίων ή κανόνων για τη συζήτηση μπορεί να ενθαρρύνει το σεβασμό και την ενεργή ακρόαση από όλους τους αξιωματικούς. Η συζήτηση δεν χρειάζεται να καταλήγει σε συμφωνία, αλλά θα πρέπει να οδηγεί στην αναγνώριση διαφορετικών οπτικών.

Κατά τη διευκόλυνση, οι εκπαιδευτές θα πρέπει επίσης να αξιολογούν τα διαφορετικά στυλ επικοινωνίας των συμμετεχόντων. Για παράδειγμα, ορισμένοι αξιωματικοί μπορεί να είναι πρόθυμοι να μοιραστούν τις εμπειρίες τους ή να είναι πιο ειλικρινείς με πολύ ισχυρές πεποιθήσεις, ενώ άλλοι προτιμούν να μην μιλούν μπροστά σε μια μεγάλη ομάδα. Οι εκπαιδευτές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η συζήτηση δεν κυριαρχείται από ένα ή δύο άτομα. Ορισμένες συζητήσεις μπορεί να περιπλακούν και να διαρκέσουν περισσότερο από το αναμενόμενο ή να κινηθούν σε παρεκκλίσεις που απομακρύνονται από την κύρια εστίαση της συζήτησης. Αυτό μπορεί να γίνει χειρότερο όταν γίνονται παράλληλες συζητήσεις μεταξύ ορισμένων ατόμων. Εάν οι εκπαιδευτές ακούσουν μικρότερες ανταλλαγές που σχετίζονται με το κύριο θέμα, θα πρέπει να εξετάσουν το ενδεχόμενο να τις ενσω-

ματώσουν σε μια ευρύτερη συζήτηση. Οι εκπαιδευτές θα πρέπει να είναι αρκετά διεκδικητικοί ώστε να διασφαλίζουν ότι οι ομαδικές συζητήσεις δεν εκτροχιάζονται. Η ύπαρξη ενός σαφούς στόχου για τη συζήτηση (π.χ. η διερεύνηση των απόψεων σχετικά με ένα συγκεκριμένο επιμέρους θέμα) μπορεί να είναι χρήσιμη για να διατηρηθούν τα πράγματα στη σωστή κατεύθυνση. Τα σχετικά αυστηρά χρονικά όρια για τα τμήματα συζήτησης του εργαστηρίου θα πρέπει επίσης να τίθενται εκ των προτέρων και να κοινοποιούνται σε ολόκληρη την ομάδα. Ο βοηθός του εργαστηρίου μπορεί να βοηθήσει στην παρακολούθηση αυτού του χρόνου. Αν και τα χρονοδιαγράμματα πρέπει να τηρούνται, θα μπορούσαν να γίνουν εξαιρέσεις σε περιπτώσεις όπου διεξάγεται μια πολύ σημαντική συζήτηση.

Ένα αποτελεσματικό εργαλείο μπορεί να είναι η χρήση παιχνιδιών ρόλων, στα οποία οι συμμετέχοντες καλούνται να υποδυθούν πραγματικά σενάρια που μπορεί να συναντήσουν στην εργασία τους. Όταν γίνεται σωστά, τα παιχνίδια ρόλων μπορούν να δώσουν στους αξιωματικούς εξάσκηση στη χρήση των δεξιοτήτων που διδάσκονται στα εργαστήρια. Κάτι τέτοιο σε ένα δομημένο και ασφαλές περιβάλλον μάθησης, επιτρέπει την εποικοδομητική ανατροφοδότηση πριν οι αξιωματικοί εφαρμόσουν τις δεξιότητες στο πεδίο. Τα παιχνίδια ρόλων μπορούν επίσης να είναι χρήσιμα για να βοηθήσουν τους συμμετέχοντες να δουν το πρόβλημα από διαφορετική οπτική γωνία. Για παράδειγμα, όταν τους ζητείται να υποδυθούν το θύμα (που φοβάται να μοιραστεί πληροφορίες), το θύτη (που προσπαθεί να αποκρύψει πληροφορίες) ή έναν διαφορετικό επαγγελματία (όπως ένας κοινωνικός λειτουργός που προσπαθεί να βοηθήσει το θύμα). Τα παιχνίδια ρόλων μπορούν είτε να πραγματοποιηθούν από μια μερίδα συμμετεχόντων που παρακολουθούν από ολόκληρη την ομάδα, είτε να γίνουν χωρίζοντας τους συμμετέχοντες σε ξεχωριστές ομάδες και ζητώντας τους να αναπαραστήσουν την κατάσταση. Συνιστάται έντονα να χρησιμοποιείται η προσέγγιση της μικρότερης ομάδας, καθώς ορισμένοι αξιωματικοί μπορεί να είναι επιφυλακτικοί σχετικά με το μέγεθος της προσοχής που θα λάβουν όταν τους παρατηρούν όλοι οι συνάδελφοί τους στην ομάδα.

Τα παιχνίδια ρόλων στο πλαίσιο των εργαστηρίων TACTICS θα πρέπει να είναι αρκετά απλά, όπως π.χ. ζητώντας από την ομάδα να προσομοιώσει μια συνέντευξη με ένα πιθανό θύμα ή θύτη. Παρά ταύτα, τα παιχνίδια ρόλων απαιτούν έναν ορισμένο βαθμό αυτοσχεδιασμού, οπότε θα πρέπει να παρακολουθούνται στενά από τους εκπαιδευτές, ώστε να διασφαλίζεται ότι δεν ξεφεύγουν από τον πρωταρχικό σκοπό της κατάρτισης. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα σε σχέση με τις υποθέσεις ενδοοικογενειακής βίας, στις οποίες συχνά υπάρχουν ευαίσθητες και τεταμένες ανταλλαγές. Έτσι, η ισχυρή διευκόλυνση είναι αναπόσπαστο στοιχείο για να διασφαλιστεί ότι οι ασκήσεις ρόλων ενισχύουν τις αποδεκτές τεχνικές στα βασικά θέματα κατάρτισης και διατηρούν τη συνεδρία στο σωστό δρόμο. Οι εκπαιδευτές συμβάλλουν στον καθορισμό του τόνου και του ρυθμού και μπορούν να σταματήσουν το παιχνίδι ρόλων (να καλέσουν «τάιμ άουτ») για να προσφέρουν συμβουλές ή να προλάβουν ενέργειες που φαίνεται να οδηγούν σε μη παραγωγικές ή μη ασφαλείς λύσεις. Ηγούνται των συζητήσεων απολογισμού και καθοδηγούν τα άτομα που παίζουν ρόλους για να διασφαλίσουν ότι οι ερμηνείες τους είναι πιο αποτελεσματικές. Ένας εκπαιδευτής μπορεί επίσης να χρησιμεύσει ως παίκτης ρόλων στην άσκηση, ειδικά αν αυτό θα βοηθήσει τους συμμετέχοντες να κατανοήσουν καλύτερα τι αναμένεται από αυτούς. Οι ασκήσεις παιχνιδιού ρόλων τείνουν

να είναι χρονοβόρες και είναι πολύ πιο δύσκολο να διευκολυνθούν από άλλους τύπους διδασκαλίας. Έτσι, συνιστάται ανεπιφύλακτα μόνο σε εκπαιδευτές με κάποια προηγούμενη εμπειρία στην καθοδήγησή τους να εξετάζουν το ενδεχόμενο να το κάνουν στο πλαίσιο των εργαστηρίων TACTICS.

Εξάλειψη πιθανών εμποδίων επικοινωνίας

Οι εκπαιδευτές θα πρέπει να προσπαθούν να απομακρύνουν τυχόν εμπόδια που μπορεί να παρακωλύουν την επικοινωνία. Έτσι, για παράδειγμα, θα πρέπει να μιλούν δυνατά (ή να διαθέτουν ένα καλό σύστημα ηχείων). Θα πρέπει να αποφεύγουν να μιλάνε πολύ γρήγορα, κάτι που αποτελεί σύνηθες πρόβλημα για τους πιο άπειρους ή νευρικούς εκπαιδευτές. Χρήσιμη είναι επίσης η αλλαγή του τονισμού της φωνής κάποιου όταν δίνει διάλεξη - όπως το να λέει κανείς βασικές ιδέες πιο δυνατά ή πιο αργά για να τονίσει τη σημασία τους. Οι βασικές έννοιες θα πρέπει επίσης να επαναλαμβάνονται για να βοηθηθεί η κατανόηση και η συγκράτηση. Για να ελαχιστοποιήσετε την κόπωση των εκπαιδευομένων, όπου είναι δυνατόν, προσφέρετε ένα διάλειμμα στα εργαστήρια, ώστε η προσοχή των συμμετεχόντων να μπορεί να συγκρατηθεί στο θέμα. Τα διαλείμματα μπορούν να διαρκούν έως και 10 λεπτά για κάθε ώρα διδασκόμενης ύλης. Τα παραδοσιακά μέρη των εργαστηρίων που έχουν χαρακτήρα διάλεξης θα πρέπει να εναλλάσσονται με πιο διαδραστικά στοιχεία, όπως παιχνίδια ρόλων ή ομαδικές συζητήσεις. Η προσεκτική παρακολούθηση του ακροατηρίου μπορεί να βοηθήσει τους εκπαιδευτές να εντοπίσουν τότε μπορεί να προκύπτουν αυτά τα εμπόδια (όπως όταν οι συμμετέχοντες φαίνονται μπερδεμένοι από ένα θέμα ή κουρασμένοι/βαριεστημένοι), ώστε να αναλάβουν δράση.

Προτείνεται έντονα να τονίζουν οι εκπαιδευτές που δεν ασχολούνται με την επιβολή του νόμου από νωρίς στα εργαστήρια τη δέσμευση που μοιράζονται με την επιβολή του νόμου για τη βελτίωση των συναντήσεων των αστυνομικών που αφορούν την ενδοοικογενειακή βία. Οι εκπαιδευτές TACTICS έχουν ως στόχο να διευκολύνουν το έργο των αστυνομικών που ανταποκρίνονται στην ενδοοικογενειακή βία, καθώς και να βελτιώσουν τα αποτελέσματα και την ασφάλεια των θυμάτων. Επιδιώκοντας την εξεύρεση λύσεων για τις κοινές δυσκολίες, η εστίαση των εκπαιδευσεων μπορεί να μετατοπιστεί από την απόδοση ευθυνών και έτσι να καταστήσει ορισμένους συμμετέχοντες λιγότερο αμυντικούς. Εάν είναι σχετικό, οι εκπαιδευτές που δεν είναι αστυνομικοί θα μπορούσαν επίσης να περιγράψουν τις δικές τους θετικές εμπειρίες με την επιβολή του νόμου και τον αντίκτυπο που είχαν αυτές οι εμπειρίες σε αυτούς προσωπικά και επαγγελματικά. Οι εκπαιδευτές μπορούν επίσης να γνωστοποιήσουν προσωπικούς λόγους για τους οποίους πιστεύουν ότι απαιτείται βελτιωμένη ανταπόκριση της επιβολής του νόμου.

Οι εκπαιδευτές θα πρέπει επίσης να εξετάσουν το ενδεχόμενο να ζητήσουν από τους συμμετέχοντες να απομακρύνουν τους υπολογιστές και τα τηλέφωνα τους κατά τη διάρκεια της κατάρτισης. Αυτό μπορεί να βοηθήσει στη μείωση των πρόσθετων περισπασμών, ωστόσο ορισμένοι συμμετέχοντες μπορεί να δυσανασχετήσουν με ένα τέτοιο αίτημα. Συνιστάται ανεπιφύλακτα σε όλους τους εκπαιδευτές των εργαστηρίων TACTICS να έχουν επίσης τουλάχιστον έναν βοηθό. Οι βοηθοί μπορούν να βοηθήσουν στην ελαχιστοποίηση τυχόν «διακοπών» που μπορεί να

προκύψουν κατά τη διάρκεια του εργαστηρίου, όπως η διανομή εγγράφων, η αντιμετώπιση τεχνικών δυσλειτουργιών ή η βοήθεια στον διαχωρισμό των συμμετεχόντων σε μικρότερες ομάδες. Οι βοηθοί μπορούν επίσης να κρατούν σημειώσεις από το εργαστήριο, τις οποίες ο εκπαιδευτής μπορεί να εξετάζει όταν συντάσσει τις δικές του σκέψεις. Οι βοηθοί μπορούν επίσης να βοηθήσουν στην παρατήρηση της ομάδας και να εντοπίσουν πότε μπορεί να εμφανιστεί κάποιο από τα εμπόδια που περιγράφονται παραπάνω.

Μια κοινή ανησυχία που εκφράζεται είναι ότι μπορεί να υπάρχει μεγάλη διαφορά μεταξύ του επιπέδου γνώσεων των συμμετεχόντων. Αυτό μπορεί να οφείλεται στο γεγονός ότι οι συμμετέχοντες αστυνομικοί έχουν διαφορετικά επίπεδα εμπειρίας, προέρχονται από διαφορετικά τμήματα ή διοικητικά επίπεδα ή έχουν λάβει διαφορετική εκπαίδευση κατά τη φοίτησή τους στην αστυνομική ακαδημία. Το ζήτημα αυτό είναι ακόμη πιο διαδεδομένο όταν η ομάδα περιλαμβάνει επαγγελματίες που δεν είναι αστυνομικοί. Σε γενικές γραμμές, είναι καλύτερο να διδάσκεται η «πλειοψηφία» της ομάδας, καθώς αυτού του είδους οι ευκαιρίες κατάρτισης τείνουν να είναι περιορισμένες. Το να ζητάτε από τους πιο ενημερωμένους συμμετέχοντες να εξηγήσουν ορισμένες έννοιες με δικά τους λόγια είναι μια προσέγγιση για την αντιμετώπιση μεγάλων κενών στην ομάδα. Με τον τρόπο αυτό οι συμμετέχοντες μπορούν να συμμετέχουν περισσότερο και μπορεί να βοηθήσει να τεθούν οι έννοιες σε ορολογία που μπορεί να είναι πιο προσιτή στην ομάδα. Μια άλλη τεχνική που μπορεί να είναι χρήσιμη σε τέτοιες καταστάσεις είναι να χωρίσετε τους συμμετέχοντες σε μικρότερες ομάδες για συζητήσεις, με βάση το επίπεδο γνώσης τους. Αυτό θα επέτρεπε στις ομάδες να ασχοληθούν με το θέμα στο επίπεδο που βρίσκονται σήμερα.

Κάντε το «τοπικό»

Μια κοινή ιδέα που παρουσιάζεται σε όλο τον παρόντα οδηγό είναι ότι η κατάρτιση TACTICS πρέπει να θεωρείται ότι αφορά τους συμμετέχοντες. Για παράδειγμα, οι αστυνομικοί της Εσθονίας θα είναι λιγότερο δεκτικοί σε πληροφορίες και παραδείγματα που προέρχονται μόνο από το ελληνικό πλαίσιο. Οι εκπαιδευτές θα πρέπει να προσέλθουν στα εργαστήρια με κατανόηση των τοπικών κανόνων και κανονισμών που διέπουν την αστυνόμευση της ενδοοικογενειακής βίας. Αυτό περιλαμβάνει καθεμία από τις διάφορες διαστάσεις που εξετάζονται στα διάφορα θέματα. Επιπλέον, τα παραδείγματα προβλημάτων και επιτυχιών θα πρέπει να είναι όσο το δυνατόν πιο τοπικά. Αυτό ισχύει τόσο για τα τμήματα διάλεξης όσο και για τα τμήματα συζήτησης των εργαστηρίων.

Λήψη ανατροφοδότησης

Μετά από κάθε εργαστήριο, θα πρέπει να λαμβάνεται ανατροφοδότηση από τους συμμετέχοντες μέσω σύντομων ερωτηματολογίων. Η ανατροφοδότηση θα πρέπει να περιλαμβάνει το πόσο άρεσαν στους συμμετέχοντες συγκεκριμένες πτυχές της κατάρτισης και το συνολικό επίπεδο ικανοποίησής τους. Θα πρέπει επίσης να τους δοθεί η ευκαιρία να εντοπίσουν αδυναμίες ή άλλους τομείς πιθανής βελτίωσης. Συνιστάται έντονα η συλλογή ανατροφοδότησης αμέσως μετά το εργαστήριο.

ριο, ώστε να διασφαλιστεί ότι οι συμμετέχοντες το κάνουν. Όπως, για παράδειγμα, με τη διανομή ερωτηματολογίων σε χαρτί για να συμπληρωθούν στην αίθουσα. Για όσους δεν μπορούν να μείνουν για να το κάνουν αυτό, θα πρέπει να δοθεί ένας QR κωδικός/σύνδεσμος ώστε να μπορούν να συμπληρώσουν την ανατροφοδότηση ηλεκτρονικά μετά. Προτείνεται να το κάνουν οι συμμετέχοντες τις αμέσως επόμενες ημέρες μετά το εργαστήριο, τόσο επειδή η εμπειρία θα είναι πιο φρέσκια στο μυαλό τους, αλλά και επειδή όσο μεγαλύτερο είναι το χρονικό διάστημα που μεσολαβεί, τόσο λιγότερο πιθανό είναι να το κάνουν.

Βασικά σημεία για τη διεξαγωγή εργαστηρίων TACTICS

1. Για κάθε εργαστήριο πρέπει να τίθενται σαφείς μαθησιακοί στόχοι και να γνωστοποιούνται με σαφήνεια στους συμμετέχοντες. Θα πρέπει να τίθενται με βάση τα ενδιαφέροντα των συμμετεχόντων, τη σύνθεση των μαθητών και τον διαθέσιμο χρόνο.
2. Θα πρέπει να υπάρχει ένας βοηθός σε κάθε εργαστήριο, για να υποστηρίζει τους εκπαιδευτές στη διεξαγωγή των διαλέξεων, στην οργάνωση των συζητήσεων και στην αναζήτηση ανατροφοδότησης από τους συμμετέχοντες.
3. Οι εκπαιδευτές θα πρέπει να επιδιώκουν να ενσωματώνουν όσο το δυνατόν περισσότερο τις εμπειρίες των συμμετεχόντων και να δίνουν προσοχή στα σχόλιά τους κατά τη διάρκεια των εργαστηρίων, ώστε να κάνουν προσαρμογές, εάν είναι απαραίτητα, για να μεγιστοποιήσουν τη συμμετοχή και τη μάθηση.
4. Στο μέτρο του δυνατού, τα εργαστήρια θα πρέπει να περιλαμβάνουν τόσο παθητική όσο και δραστητική μάθηση, μέσω διαλέξεων, ερωτήσεων και συζητήσεων των συμμετεχόντων.
5. Οι εκπαιδευτές θα πρέπει να διευκολύνουν τις συζητήσεις με σαφείς στόχους στο μυαλό τους και να επιδιώκουν να έχουν ισορροπημένη συμμετοχή από τους σπουδαστές. Θα πρέπει να δίνεται χρόνος στους συμμετέχοντες να απαντούν σε ερωτήσεις και οι απόψεις δεν θα πρέπει να κρίνονται, ώστε να διασφαλίζεται η διεξαγωγή ανοιχτού διαλόγου.
6. Μπορούν ενδεχομένως να χρησιμοποιηθούν διαφορετικές τεχνικές για την υποστήριξη της κατάρτισης, όπως ο διαχωρισμός σε μικρότερες ομάδες για συζήτηση ή η συμμετοχή σε παιχνίδια ρόλων καταστάσεων.
7. Τα εμπόδια παρεξηγήσεων θα πρέπει να περιορίζονται όσο το δυνατόν περισσότερο, όπως η διασφάλιση ότι όλοι οι συμμετέχοντες μπορούν να ακούσουν τη διάλεξη/συζήτηση ή η ελαχιστοποίηση των περισπασμών από κινητά τηλέφωνα και φορητούς υπολογιστές.
8. Τα εργαστήρια πρέπει να είναι όσο το δυνατόν πιο τοπικά, καλύπτοντας τους νόμους, τους κανονισμούς, τις πρακτικές και τις συνθήκες της κοινότητας. Αυτό θα πρέπει να επεκτείνεται σε παραδείγματα που δίνονται κατά τη διάρκεια των διαλέξεων ή σε σενάρια που χρησιμοποιούνται για συζητήσεις ή παιχνίδια ρόλων.
9. Θα πρέπει να λαμβάνεται ανατροφοδότηση από τους συμμετέχοντες, ώστε να επικυρώνεται η αποτελεσματικότητα των εργαστηρίων και να γίνονται βελτιώσεις για το μέλλον.

3 ΕΝΟΤΗΤΕΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΤΑΚΤΙΚΗΣ

Το πρόγραμμα κατάρτισης TACTICS αποτελείται από 7 ενότητες, οι οποίες καλύπτουν διαφορετικές διαστάσεις της αστυνόμευσης της ενδοοικογενειακής βίας.

Ενότητα 1 – Εισαγωγή στην εκπαίδευση TACTICS

Ενότητα 2 – Καταναγκαστικός έλεγχος

Ενότητα 3 – Αξιολόγηση κινδύνου

Ενότητα 4 – Διατομεακή συνεργασία

Ενότητα 5 – Υποστήριξη γυναικών-θυμάτων με τα παιδιά τους

Ενότητα 6 – Διαχείριση Θυτών

Ενότητα 7 – Χρήση δεδομένων και ψηφιακών εργαλείων

Ενότητα 1 – Εισαγωγή στην εκπαίδευση TACTICS

Μαθησιακοί στόχοι

Ο στόχος του σεμιναρίου είναι να εισαχθούν οι συμμετέχοντες στις βασικές έννοιες της ενδοοικογενειακής βίας, συμπεριλαμβανομένου του επιπολασμού της, και να εισαχθούν πτυχές που καθιστούν δύσκολη την αστυνόμευση της ενδοοικογενειακής βίας. Στο πλαίσιο του εργαστηρίου θα πρέπει να καλυφθεί η σχετική εθνική, ευρωπαϊκή και διεθνής νομοθεσία για την ενδοοικογενειακή βία, καθώς και μια επισκόπηση των άλλων θεμάτων που θα καλυφθούν στη σειρά εργαστηρίων TACTICS. Αυτό το εργαστήριο θα πρέπει επίσης να χρησιμοποιηθεί για να ζητηθούν πληροφορίες από τους συμμετέχοντες σχετικά με τις προσδοκίες τους για τη μελλοντική κατάρτιση TACTICS.

Σημειώσεις προς τον διδάσκοντα

Θα πρέπει να προστεθούν στατιστικά στοιχεία επιπολασμού για τη χώρα του εργαστηρίου. Αυτά μπορούν να ληφθούν από διάφορες πηγές, όπως η βάση δεδομένων EIGE (https://eige.europa.eu/gender-statistics/dgs/indicator/genvio_int_sur_phy_prev_phys_sex_ipv_grand) ή η Eurostat (https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/gbv_dv_type/default/table?lang=en)

Θα πρέπει να παρέχονται οι εθνικοί νόμοι περί ενδοοικογενειακής βίας για τη χώρα του εργαστηρίου, συμπεριλαμβανομένου είτε του κειμένου του νόμου ή/και των αριθμών αναφοράς συγκεκριμένων πράξεων. Οι συμμετέχοντες μπορούν να ερωτηθούν κατά πόσο αυτή η νομοθεσία σχετίζεται με την πραγματική διερεύνηση των περιπτώσεων βίας. Ή αν υπάρχουν τυχόν κενά.

Στην ενότητα «Προσεχείς εκπαιδεύσεις TACTICS» θα πρέπει να περιγράφονται μόνο τα εργαστήρια που έχουν προγραμματιστεί να πραγματοποιηθούν. Κατά την περιγραφή αυτών των ενότητων στην τάξη, οι συμμετέχοντες θα πρέπει να ερωτώνται αν υπάρχουν συγκεκριμένοι τύποι πληροφοριών που θα τους ενδιέφεραν για κάθε θέμα. Αυτή η ανατροφοδότηση μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να βοηθήσει στον εντοπισμό εκπαιδευτών ή να προσαρμόσει τα εργαστήρια ώστε να ανταποκρίνονται καλύτερα στα ενδιαφέροντα του δυναμικού ακροατηρίου. Η ερώτηση για συγκεκριμένες εμπειρίες που σχετίζονται με κάθε ένα από αυτά τα θέματα μπορεί επίσης να προετοιμάσει για μελλοντικά εργαστήρια. Μερικά παραδείγματα περιλαμβάνουν:

- Μπορεί κάποιος να περιγράψει ένα παράδειγμα στο οποίο πιστεύει ότι έχει γίνει μάρτυρας ελεγκτικής συμπεριφοράς από πιθανούς θύτες; (αναφορικά με τον εξαναγκαστικό έλεγχο)

- Ποιοι είναι κάποιιοι τρόποι που έχετε χρησιμοποιήσει για να εντοπίσετε αν ένα πιθανό θύμα ενδοοικογενειακής βίας είναι υψηλού κινδύνου; (αξιολόγηση κινδύνου)
- Ποιες είναι ορισμένες περιπτώσεις στις οποίες άλλοι επαγγελματίες (π.χ. μη αστυνομικοί) ήταν ή θα ήταν χρήσιμοι στην αντιμετώπιση περιπτώσεων ενδοοικογενειακής βίας; (συνεργασία πολλών υπηρεσιών)
- Ποιες εμπειρίες έχουν οι αστυνομικοί με τη «δύσκολη συμπεριφορά» των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας; Πώς η συμπεριφορά αυτή εμποδίζει την αστυνομία; Γιατί πιστεύουν ότι τα θύματα μπορεί να συμπεριφέρονται με αυτόν τον τρόπο; (εργασία με θύματα ενδοοικογενειακής βίας)
- Μπορείτε να σκεφτείτε καταστάσεις στις οποίες πιστεύετε ότι ένας πιθανός θύτης μπορεί να προσπάθησε να χειραγωγήσει την έρευνά σας; (θύτες)
- Ποιες πληροφορίες θα ήταν χρήσιμο να γνωρίζει ένας αστυνομικός πριν ανταποκριθεί σε μια κλήση για ενδοοικογενειακή βία; (εργασία με δεδομένα)

Προτείνεται οι διαφάνειες για αυτή την ενότητα να παρέχονται στους συμμετέχοντες πριν από την εκπαίδευση TACTICS, ιδίως για τους πιο έμπειρους συμμετέχοντες που ενδέχεται να μην παρακολουθήσουν το εισαγωγικό εργαστήριο (ή εάν το εισαγωγικό εργαστήριο δεν πραγματοποιηθεί).

Χρόνος, μορφή και ακροατήριο

Το εργαστήριο δεν θα πρέπει να υπερβαίνει τα 90 λεπτά. Ιδανικά, αυτό το εργαστήριο θα έπρεπε να παρέχεται από όλους τους εκπαιδευτές TACTICS, για να προετοιμάσει τους συμμετέχοντες για τα μετέπειτα εργαστήρια. Θα πρέπει να αποτελείται κυρίως από μια σύντομη διάλεξη και να ενθαρρύνει ερωτήσεις σχετικά με πραγματικά στοιχεία (π.χ. τη σχετική νομοθεσία ή νομικές πράξεις). Για το εργαστήριο αυτό δεν χρειάζονται πιθανώς ξεχωριστές ομάδες. Ένας λόγος γι' αυτό είναι ότι το ακροατήριο-στόχος θα πρέπει να επικεντρωθεί σε αστυνομικούς ή άλλους επαγγελματίες της ποινικής δικαιοσύνης που δεν έχουν εκπαιδευτεί προηγουμένως στο θέμα. Ωστόσο, οι συμμετέχοντες θα μπορούσαν επίσης να περιλαμβάνουν όλους τους επαγγελματίες που θα συμμετάσχουν σε άλλα εργαστήρια.

Για περαιτέρω ανάγνωση

Danis, F. S., & Bhandari, S. (2010). Understanding domestic violence: A primer. <https://books.google.ee/books?id=rFLzYrNVwUUC&lpq=PA29&ots=1V9LXsPVLZ&dq=Understanding%20Domestic%20Violence%3A%20A%20Primer%20January%202010%20&lr&pg=PA29#v=onepage&q&f=false>

Violence against women: an EU-wide survey. Main results report, FRA, (2014). <https://fra.europa.eu/en/publication/2014/violence-against-women-eu-wide-survey-main-results-report>

A large rectangular writing area with rounded corners, containing 20 horizontal lines for text entry.

Ενότητα 2 – Καταναγκαστικός έλεγχος

Μαθησιακοί στόχοι

Ο εξαναγκαστικός έλεγχος αναφέρεται σε μια σειρά τακτικών που χρησιμοποιούν οι δράστες για να διατηρήσουν τη δύναμη και τον έλεγχο πάνω στα θύματά τους. Οι τακτικές αυτές συχνά εφαρμόζονται για μεγάλα χρονικά διαστήματα και μπορεί να έχουν καταστροφικές συνέπειες στην ψυχική υγεία και την αίσθηση αυτονομίας του θύματος. Ο εξαναγκαστικός έλεγχος και οι επιπτώσεις του συχνά παραβλέπονται ή παρεξηγούνται.

Ο πρωταρχικός στόχος είναι να εισαχθούν οι συμμετέχοντες στην έννοια του εξαναγκαστικού ελέγχου, συμπεριλαμβανομένων των σημαδιών και των τακτικών του, του πώς διαφέρει από τη σωματική κακοποίηση και ποιες είναι οι επιπτώσεις του στα θύματα. Οι συμμετέχοντες θα πρέπει επίσης να εισαχθούν σε τυχόν νομικά πλαίσια που ισχύουν στην περιοχή και προσφέρουν προστασία στα θύματα σε τέτοιες καταστάσεις. Εάν δεν υπάρχει σαφής νομοθεσία για το θέμα αυτό, μπορούν να παρουσιαστούν νόμοι από άλλες δικαιοδοσίες ως προσεγγίσεις που θα μπορούσαν να ληφθούν για την αντιμετώπιση του ζητήματος. Θα πρέπει επίσης να δοθούν στους συμμετέχοντες ευκαιρίες να προβληματιστούν σχετικά με τους προσωπικούς και επαγγελματικούς ρόλους που θα μπορούσαν να διαδραματίσουν στην καταπολέμηση του εξαναγκαστικού ελέγχου για την εξασφάλιση της ασφάλειας των θυμάτων.

Σημειώσεις προς τον διδάσκοντα

Θα πρέπει να παρέχονται οι σχετικοί νόμοι για τη χώρα του εργαστηρίου, συμπεριλαμβανομένου είτε του κειμένου του νόμου ή/και των αριθμών αναφοράς συγκεκριμένων πράξεων.

Φροντίστε να εξηγήσετε πώς ο εξαναγκαστικός έλεγχος οδηγεί σε σοβαρές μακροπρόθεσμες ψυχολογικές επιπτώσεις, όπως άγχος, κατάθλιψη και μετατραυματικό στρες. Συζητήστε επίσης πώς οι κοινωνικές (αστυνομικές) συμπεριφορές μπορούν να διευκολύνουν τους θύτες να ασκούν καταναγκαστικό έλεγχο. Εξηγήστε ότι πολλά θύματα μπορεί να μην αναγνωρίζουν τις εμπειρίες τους ως καταχρηστικές και ρωτήστε τους αστυνομικούς πώς αυτό μπορεί να επηρεάσει την εργασία τους. Αν δεν τεθεί από τους αστυνομικούς, αναδείξτε ότι αυτό μπορεί να είναι ένας σημαντικός λόγος για τον οποίο γίνονται πολλές κλήσεις για το ίδιο σπίτι χωρίς να αλλάζει κάτι.

Ρωτήστε επίσης τους αστυνομικούς πώς πρέπει να αντιδρούν όταν τα θύματα δεν δείχνουν ότι υφίστανται κακοποίηση. Μπορεί να είναι χρήσιμο να παρουσιάσετε στους αστυνομικούς και άλλα παραδείγματα στα οποία μπορούν να παρέμβουν ακόμη και αν ένα άτομο εκφράζει ότι «δεν υπάρχει πρόβλημα». Για παράδειγμα, ένα άτομο που φαίνεται να είναι μεθυσμένο αλλά λέει ότι δεν είναι, ή ένα άτομο με εμφανή ψυχική ασθένεια στο δρόμο - οι αστυνομικοί συχνά επιλέγουν να

επέμβουν ακόμη και αν δεν έχει διαπραχθεί ακόμη έγκλημα, σε μια προσπάθεια να διασφαλίσουν τη δημόσια ασφάλεια. Το ίδιο θα μπορούσε να ειπωθεί και για τις κλήσεις για ενδοοικογενειακή βία - όπου απαιτείται παρέμβαση για την προστασία της ασφάλειας του θύματος παρά την ένδειξη του ότι δεν υπάρχει πρόβλημα.

Ο πρωταρχικός σκοπός της μελέτης περίπτωσης είναι να δώσει στους συμμετέχοντες την ευκαιρία να συζητήσουν μεταξύ τους για να εντοπίσουν πιθανά σημάδια εξαναγκαστικού ελέγχου καθώς και τις πιθανές αρνητικές επιπτώσεις στα θύματα. Στο τέλος της συνεδρίας, η μελέτη περίπτωσης θα μπορούσε να επανέλθει, ζητώντας από τους συμμετέχοντες να προτείνουν πώς θα διερευνούσαν την κατάσταση, έχοντας κατά νου την έννοια του καταναγκαστικού ελέγχου. Αυτό θα μπορούσε να γίνει ως παιχνίδι ρόλων, αν το επιτρέπει ο χρόνος.

Η ίδια μελέτη περίπτωσης θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί ξανά στο τέλος του εργαστηρίου, για να προσδιοριστούν τα βήματα που θα μπορούσαν να ληφθούν για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των ερευνών.

Χρόνος, μορφή και ακροατήριο

Η διάρκεια του εργαστηρίου θα είναι περίπου 120 λεπτά, με τουλάχιστον 2 μικρά διαλείμματα. Πέρα από μια διαδραστική διάλεξη, αυτός ο χρόνος θα επέτρεπε συζητήσεις σχετικά με τη μελέτη περίπτωσης (έως 30 λεπτά ή 45 λεπτά εάν χρησιμοποιηθεί παιχνίδι ρόλων). Θα μπορούσε ενδεχομένως να χρησιμοποιηθεί ο διαχωρισμός σε ξεχωριστές ομάδες, ιδίως κατά τη συζήτηση της μελέτης περίπτωσης ή κατά την εκτέλεση τυχόν παιχνιδιών ρόλων. Εάν στους συμμετέχοντες περιλαμβάνονται και μη αστυνομικοί, η εξασφάλιση μικτών ομάδων θα ήταν επωφελής, ιδίως για την αρχική συζήτηση της μελέτης περίπτωσης.

Για περαιτέρω ανάγνωση

AU Family Violence Act <https://www.legislation.gov.au/C2011A00189/latest/text>

Australia's National Research Organisation for Women's Safety Limited <https://www.anrows.org.au/>

Coumarelos, C., Weeks, N., Bernstein, S., Roberts, N., Honey, N., Minter, K., & Carlisle, E. (2023). *Attitudes matter: The 2021 National Community Attitudes towards Violence against Women Survey (NCAS), Findings for Australia* (Research report, 02/2023). ANROWS.

Eggshells – A Short Film About Domestic Abuse (coercive control, gaslighting, domestic violence), Mortals production <https://www.youtube.com/watch?v=YIHxhmOsrHo>

Haist, A. (2021). Criminalizing Coercive Control in Canada: The Implications for Family Law. *Luke's Place*. <https://lukesplace.ca/wp-content/uploads/2022/03/Stopping-Coercive-Control-by-Criminalization-Lukes-Place.pdf>.

IR DV Act 2018 <https://revisedacts.lawreform.ie/eli/2018/act/6/front/revised/en/html>

Stark, E., (2023). Coercive Control. How Men Entrap Women in Personal Life. Second Edition. Oxford University Press

Stark, E., (2023) Children of Coercive Control. Oxford University Press

UK Serious Crime Act <https://www.leeds.gov.uk/one-minute-guides/serious-crime-act>

A large, rounded rectangular box with a thin black border, intended for taking notes. It contains 20 horizontal lines for writing. The top-left corner of the box is marked with a pencil icon.

Ενότητα 3 – Αξιολόγηση κινδύνου

Μαθησιακοί στόχοι

Ως πρώτοι ανταποκριτές στην ενδοοικογενειακή βία, η αστυνομία πρέπει συχνά να αποφασίζει πώς να διασφαλίσει καλύτερα την ασφάλεια των θυμάτων, αξιολογώντας το επίπεδο κινδύνου που διατρέχουν. Έχουν αναπτυχθεί διάφορες προσεγγίσεις για την αξιολόγηση αυτού του κινδύνου, αλλά δεν υπάρχει τέλει εργαλείο και η αστυνομία έχει αναφερθεί στην αναντιστοιχία μεταξύ των εργαλείων και της πρακτικής πραγματικότητας της αστυνόμευσης στην πρώτη γραμμή. Στο πλαίσιο αυτού του εργαστηρίου, οι συμμετέχοντες θα μάθουν τι συνιστά ένα εργαλείο αξιολόγησης κινδύνου υψηλής ποιότητας και πώς μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τη βελτίωση της διερεύνησης υποθέσεων ενδοοικογενειακής βίας. Οι συμμετέχοντες θα μάθουν επίσης πώς να ανταποκρίνονται/διαχειρίζονται με τον καλύτερο τρόπο υποθέσεις διαφορετικών επιπέδων κινδύνου, ώστε να μεγιστοποιείται η ασφάλεια και η αποτελεσματικότητα της αστυνόμευσης. Οι συμμετέχοντες θα έχουν επίσης την ευκαιρία να εξασκηθούν στις δεξιότητες εκτίμησης κινδύνου για υποθέσεις βίας μέσω παιχνιδιών ρόλων με διάφορα σενάρια.

Σημειώσεις προς τον διδάσκοντα

Ο εθνικός ορισμός της ενδοοικογενειακής βίας θα πρέπει να εισαχθεί στις διαφάνειες, συμπεριλαμβανομένου του κειμένου του νόμου ή/και των αριθμών αναφοράς των συγκεκριμένων πράξεων. Θα πρέπει να διευκρινιστεί ο τρόπος με τον οποίο μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να αναγνωριστεί πότε μια συγκεκριμένη περίπτωση θα πρέπει να χαρακτηριστεί ως «ενδοοικογενειακή βία». Επίσης, εάν είναι δυνατόν, το ποσοστό των κλήσεων στην αστυνομία που σχετίζονται με την ενδοοικογενειακή βία θα πρέπει να επικαιροποιηθεί ώστε να αντικατοπτρίζει τους αριθμούς για τη δικαιοδοσία/χώρα.

Εάν η τοπική αστυνομία διαθέτει συγκεκριμένες (γραπτές) κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με την αξιολόγηση και/ή τη διαχείριση του κινδύνου για περιπτώσεις ενδοοικογενειακής βίας, ο εκπαιδευτής θα πρέπει να εξοικειωθεί με τις διαδικασίες αυτές πριν από το εργαστήριο. Αυτό μπορεί να ενσωματωθεί στα μέρη της συζήτησης σχετικά με την αξιολόγηση και τη διαχείριση του κινδύνου σε περιπτώσεις ενδοοικογενειακής βίας. Για παράδειγμα, επισημαίνοντας τις διαφορές μεταξύ του τι πιστεύουν οι συμμετέχοντες ότι πρέπει να γίνει για την αξιολόγηση του κινδύνου στο παράδειγμα σε αντίθεση με το τι ζητούν οι ισχύουσες κατευθυντήριες γραμμές. Εάν υπάρχουν κενά ή αδυναμίες στις τρέχουσες διαδικαστικές κατευθυντήριες γραμμές, αυτό θα πρέπει να αναδειχθεί κατά τη διάρκεια της συζήτησης.

Για εξοικονόμηση χρόνου, προτείνεται ο σχηματισμός των ομάδων να γίνει νωρίς στο εργαστήριο. Οι ίδιες αυτές ομάδες μπορούν στη συνέχεια να πραγματοποιήσουν και τα δύο παιχνίδια ρόλων για τον εντοπισμό και τη διαχείριση κινδύνων. Αφού ολοκληρωθεί κάθε παιχνίδι ρόλων από τις ξεχωριστές ομάδες, φέρτε τις πάλι μαζί ως σύνολο και ζητήστε από τις ομάδες να συγκρίνουν τα αποτελέσματά τους για να διαπιστώσουν αν υπάρχει συναίνεση. Θα πρέπει να επισημανθούν

τυχόν διαφορές μεταξύ των ομάδων και να αναλυθεί ο τρόπος σκέψης πίσω από τις επιλογές τους.

Όσον αφορά τα εργαλεία εκτίμησης κινδύνου (δηλ. ψηφιακά ή έντυπα εργαλεία), οι εκπαιδευτές θα πρέπει να εξοικειωθούν με οποιοδήποτε εργαλείο χρησιμοποιείται επί του παρόντος στη δικαιοδοσία. Εάν κάποιο χρησιμοποιείται ήδη/συνιστάται στους αστυνομικούς, τότε θα πρέπει να ζητηθεί από τους συμμετέχοντες να μοιραστούν τις εμπειρίες τους σχετικά με τη χρήση και αυτού. Θα πρέπει να ζητηθούν τόσο τα θετικά όσο και τα αρνητικά/αδυναμίες του χρησιμοποιούμενου εργαλείου. Οποιοδήποτε εργαλείο χρησιμοποιείται σήμερα θα πρέπει να αξιολογείται με βάση τα κριτήρια που παρουσιάζονται για ένα καλό εργαλείο (δηλαδή ότι βασίζεται σε αποδεδειγμένη έρευνα). Το εργαλείο μπορεί επίσης να αξιολογηθεί από την ομάδα για να διαπιστωθεί εάν λαμβάνει υπόψη όλους τους παράγοντες κινδύνου που είχαν προηγουμένως εντοπιστεί κατά τη διάρκεια της ομαδικής συζήτησης. Επίσης, από την άποψη του πόσο καλά υπολογίζει την εκτίμηση κινδύνου για συγκεκριμένες ομάδες (π.χ. ηλικιωμένους ή χρήστες ουσιών).

Χρόνος, μορφή και ακροατήριο

Το εργαστήριο δεν θα πρέπει να υπερβαίνει τα 120 λεπτά με τουλάχιστον δύο διαλείμματα στο ενδιάμεσο. Πέρα από μια διαδραστική διάλεξη, αυτή η χρονική διάρκεια θα επέτρεπε συζητήσεις σχετικά με τα δύο παιχνίδια ρόλων που αφορούν την αξιολόγηση και τη διαχείριση κινδύνων. Κάθε παιχνίδι ρόλων θα πρέπει να διαρκεί συνολικά περίπου 25 λεπτά (για συζήτηση σε μικρότερη ομάδα και στη συνέχεια σύγκριση στο σύνολο της ομάδας). Εάν στους συμμετέχοντες περιλαμβάνονται και μη αστυνομικοί, η εξασφάλιση μικτών ομάδων θα ήταν επωφελής.

Για περαιτέρω ανάγνωση

A guide to risk assessment and risk management of intimate partner violence against women for police, European Institute for Gender Equality, 2019, available at: <https://eige.europa.eu/publications-resources/publications/guide-risk-assessment-and-risk-management-intimate-partner-violence-against-women-police>

Capaldi, D. M., Knoble, N. B., Shortt, J. W., & Kim, H. K. (2012). A systematic review of risk factors for intimate partner violence. *Partner abuse*, 3(2), 231.

Robinson, A. L. and Clancy, A. (2015). Development of the Priority Perpetrator Identification Tool (PPIT) for Domestic Abuse. Cardiff: Cardiff University. Available at: <http://www.cardiff.ac.uk/people/view/38078-robinson-amanda>

Spencer, C. M., Stith, S. M., & Cafferky, B. (2022). What puts individuals at risk for physical intimate partner violence perpetration? A meta-analysis examining risk markers for men and women. *Trauma, Violence, & Abuse*, 23(1), 36-51.

A large rectangular area with rounded corners, containing horizontal lines for writing. The lines are evenly spaced and extend across the width of the page.

Ενότητα 4 – Διατομεακή συνεργασία

Μαθησιακοί στόχοι

Η ενδοοικογενειακή βία είναι ένα ζήτημα που εμπλέκει πολλούς διαφορετικούς τύπους παρόχων υπηρεσιών, όπως η αστυνομία, οι εισαγγελείς, οι υποστηρικτές ΕΒ/κοινωνικοί λειτουργοί και οι υγειονομικές υπηρεσίες. Αυτές οι ομάδες έχουν στόχους και συμφέροντα που επικαλύπτονται και μερικές φορές αντιτίθενται μεταξύ τους. Η συνεργασία πολλαπλών υπηρεσιών επιδιώκει να ελαχιστοποιήσει την αντίθεση και να μεγιστοποιήσει τη συνεργασία μεταξύ τους. Αυτό απαιτεί τον προσδιορισμό των αρμοδιοτήτων μεταξύ των επαγγελματικών ομάδων (επίσημα ή ανεπίσημα). Απαιτεί επίσης καθιερωμένες μεθόδους για την επικοινωνία πληροφοριών και τη διαχείριση δεδομένων.

Έτσι, ο στόχος αυτού του εργαστηρίου είναι να εισαγάγει τους συμμετέχοντες στην έννοια και τα οφέλη της πολύ-υπηρεσιακής συνεργασίας σε σχέση με την ενδοοικογενειακή βία. Αυτό περιλαμβάνει την εκμάθηση του τρόπου με τον οποίο οι πολύ-υπηρεσιακές προσεγγίσεις μπορούν να βελτιώσουν το έργο της αστυνομίας και την κατανόηση του τρόπου με τον οποίο η αστυνομία μπορεί να διαδραματίσει ισχυρότερο ρόλο στην πολύ-υπηρεσιακή συνεργασία. Οι συμμετέχοντες θα πρέπει επίσης να μάθουν για τα υφιστάμενα μοντέλα πολύ-υπηρεσιακής συνεργασίας (ιδίως εάν κάποιο από αυτά εφαρμόζεται ήδη επίσημα στην κοινότητά τους). Οι συμμετέχοντες θα πρέπει επίσης να συμμετάσχουν σε μια συζήτηση για να προσδιορίσουν ποιες νέες προσεγγίσεις θα μπορούσαν να εφαρμοστούν στην κοινότητά τους για να διευκολύνουν το έργο τους και να βελτιώσουν τα αποτελέσματα.

Σημειώσεις προς τον διδάσκοντα

Εάν υπάρχουν ήδη κατευθυντήριες γραμμές/διαδικασίες για τη συνεργασία πολλών φορέων, τότε οι εκπαιδευτές θα πρέπει να εξοικειωθούν με αυτές πριν από το εργαστήριο. Αφού δοθεί ο ορισμός της πολύ-υπηρεσιακής συνεργασίας, θα πρέπει να ζητηθεί από τους συμμετέχοντες να προσδιορίσουν τους τρέχοντες τρόπους με τους οποίους γίνεται αυτή (επίσημα ή ανεπίσημα) στην κοινότητά τους. Με βάση αυτό, θα πρέπει να προσδιοριστούν τα πιθανά οφέλη της πολύ-υπηρεσιακής συνεργασίας για τη διεξαγωγή αστυνομικών ερευνών.

Αφού παρουσιαστεί τι κάνει την πολύ-υπηρεσιακή συνεργασία αποτελεσματική (σαφείς ρόλοι, κοινή γλώσσα, αποτελεσματικές συνεργασίες κ.λπ.), θα πρέπει να ζητηθεί από τους συμμετέχοντες να αναφέρουν τυχόν παραδείγματα αποτελεσματικής συνεργασίας που έχουν χρησιμοποιήσει. Θα πρέπει επίσης να ερωτηθούν ποιες δυσκολίες έχουν αντιμετωπίσει, για να γίνει καταγεγραμμένος ο ιδεών σχετικά με πιθανές λύσεις ή διορθώσεις.

Οι εκπαιδευτές δεν χρειάζεται να καλύψουν όλα τα μοντέλα συνεργασίας που παρουσιάζονται στις διαφάνειες (MARAC, CCR, FJC κ.λπ.). Το ποια και πόσα από αυτά θα συμπεριλάβουν θα πρέπει να βασίζονται σε διάφορους παράγοντες,

συμπεριλαμβανομένου του διαθέσιμου χρόνου. Σημαντική είναι επίσης η σύνθεση της ομάδας και η στάση/ενδιαφέρον της για το θέμα. Αν το ενδιαφέρον είναι μεγάλο, τότε θα μπορούσαν να παρουσιαστούν όλα, αν το ενδιαφέρον είναι μικρό, τότε ίσως μόνο ένα. Εάν η ομάδα αποτελείται κυρίως από αξιωματικούς του πεδίου, τότε η MARAC θα ήταν πιο κατάλληλη για να επικεντρωθεί κανείς. Εάν η ομάδα είναι πιο ποικιλόμορφη, με άλλους επαγγελματίες, τότε θα μπορούσαν να καλυφθούν οι MARAC και οι FJC. Εάν η ομάδα έχει πιο υψηλόβαθμο προσωπικό από την αστυνομία ή άλλες υπηρεσίες, τότε η αντιμετώπιση του CCR μπορεί να είναι πιο σημαντική.

Εάν ο χρόνος είναι περιορισμένος, τότε θα πρέπει να χρησιμοποιηθεί μόνο μία από τις μελέτες περίπτωσης. Εάν το μέγεθος της ομάδας είναι μεγάλο (περισσότερα από 12 άτομα), τότε ο διαχωρισμός τους σε ομάδες για τη συζήτηση της μελέτης περίπτωσης μπορεί να είναι πιο αποτελεσματικός. Οι ομάδες θα πρέπει να είναι όσο το δυνατόν πιο μεικτές (με αξιωματικούς και μη αξιωματικούς), έτσι ώστε να λαμβάνονται υπόψη περισσότερες απόψεις κατά την εξέταση της περίπτωσης. Εάν η τάξη αποτελείται κυρίως από αξιωματικούς, με λίγους μόνο άλλους μη επαγγελματίες, τότε το να παραμείνουν όλοι μαζί για τη συζήτηση μπορεί να είναι πιο ωφέλιμο.

Χρόνος, μορφή και ακροατήριο

Το εργαστήριο δεν θα πρέπει να υπερβαίνει τα 120 λεπτά με τουλάχιστον δύο διαλείμματα στο ενδιάμεσο. Πέρα από μια διαδραστική διάλεξη, αυτό το χρονικό διάστημα θα επέτρεπε συζητήσεις σχετικά με τη μελέτη περίπτωσης (έως 30 λεπτά). Η ύπαρξη μιας μεικτής ομάδας, με αστυνομικούς πρώτης γραμμής, μη αστυνομικούς επαγγελματίες και ανώτερο προσωπικό/διοίκηση θα ήταν ιδανική για τη συζήτηση των διαφόρων μοντέλων συνεργασίας.

Για περαιτέρω ανάγνωση

Davies, P., Barlow, C., & Fish, R. (2023). The hard and complex work of implementing new multi-agency risk assessment approaches to policing domestic abuse. *Crime Prevention and Community Safety*, 25(2), 148-165.

Vogt, Catharina. (2020). Interagency Cooperation Building Capacity to Manage Domestic Abuse (IMPRODOVA Project). *European Law Enforcement Research Bulletin*, 19, 153-[iv].

Ενότητα 5 – Υποστήριξη γυναικών-θυμάτων με τα παιδιά τους

Μαθησιακοί στόχοι

Η αστυνόμευση της ενδοοικογενειακής βίας είναι δύσκολη εν μέρει λόγω του τραύματος που βιώνουν τα θύματα μετά από μακρές περιόδους κακοποίησης, το οποίο μπορεί να τα κάνει «δύσκολα» στη λήψη συνεντεύξεων και στην εμπλοκή τους στις έρευνες. Τα θύματα μπορεί να βιώνουν αναδρομές στο τραυματικό γεγονός, να προσπαθούν να αποφεύγουν οτιδήποτε τους θυμίζει το τραύμα ή να επιδεικνύουν επιθετική, ή αυτοκαταστροφική συμπεριφορά. Το τραύμα μπορεί επίσης να διαστρεβλώσει τις αντιλήψεις τους και οι προηγούμενες εμπειρίες με την αστυνομία μπορεί να επηρεάσουν τον τρόπο με τον οποίο αλληλεπιδρούν με τους αστυνομικούς. Οι αστυνομικοί πρέπει να εξισορροπούν πολλούς παράγοντες όταν ανταποκρίνονται σε περιπτώσεις ενδοοικογενειακής βίας. Η ικανότητά τους να το κάνουν αυτό θα ήταν καλύτερη (και ευκολότερη) αν είχαν καλύτερη κατανόηση των οπτικών των θυμάτων.

Ο σκοπός αυτού του εργαστηρίου είναι να δώσει στους αστυνομικούς ένα παράθυρο στις εμπειρίες των πραγματικών γυναικών θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας και να προσδιορίσει τις βασικές εκτιμήσεις που πρέπει να γίνονται σε κάθε βήμα της διαδικασίας διερεύνησης. Οι συμμετέχοντες θα μάθουν πώς το τραύμα επηρεάζει τα θύματα και τα βήματα που μπορούν να λάβουν κατά τη διερεύνηση και την παρακολούθηση των καταγγελιών για να ελαχιστοποιήσουν αυτό το τραύμα και να βελτιώσουν το έργο τους. Οι συμμετέχοντες θα μάθουν επίσης πώς να τροποποιούν αυτά τα βήματα για διαφορετικά προφίλ θυμάτων, όπως ηλικιωμένες γυναίκες, γυναίκες με αναπηρία ή γυναίκες με μικρά παιδιά.

Σημειώσεις προς τον διδάσκοντα

Στις αρχές της διάλεξης, οι συμμετέχοντες θα πρέπει να ερωτηθούν για το τι γνωρίζουν και ποια είναι η γνώμη τους για τη διαταραχή μετατραυματικού στρες. Για τις ομάδες όπου αυτό δεν είναι καλά κατανοητό, θα πρέπει να αφιερωθεί χρόνος για να εξηγηθεί τι είναι και πώς έχει εκδηλωθεί σε στρατιώτες και αστυνομικούς. Μόλις η διαταραχή μετατραυματικού στρες γίνει γενικά κατανοητή, ένα βασικό σημείο θα είναι να γίνει μια σύνδεση μεταξύ των εμπειριών άλλων ατόμων που πάσχουν από διαταραχή μετατραυματικού στρες και των μακροχρόνιων θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας. Ένα βασικό σημείο που πρέπει να τονιστεί είναι ότι ενώ οι στρατιωτικοί και οι αστυνομικοί είναι εκπαιδευμένοι για το πιθανό τραύμα που μπορεί να αντιμετωπίσουν, τα περισσότερα θύματα ενδοοικογενειακής βίας δεν είναι.

Οι εκπαιδευτές θα πρέπει να εξετάσουν το ενδεχόμενο να δώσουν ορισμένα παραδείγματα ερωτήσεων που θα μπορούσαν να τεθούν στα θύματα σε κλήσεις ενδοοικογενειακής βίας. Οι συμμετέχοντες θα πρέπει στη συνέχεια να ερωτηθούν

αν κάποια από τις ερωτήσεις είναι υποκειμενική ή προκατειλημμένη. Και να εντοπίσουν καλύτερες εναλλακτικές λύσεις. Κάποια παραδείγματα θα μπορούσαν να είναι τα εξής:

- Είπατε ή κάνατε κάτι που τον έκανε να θυμώσει ή να γίνει βίαιος; (Τι συνέβη πριν από το περιστατικό;)
- Ήσασταν μεθυσμένος/η ή μαστουρωμένος/η όταν συνέβη αυτό; (Ήταν κάποιος στο νοικοκυριό μεθυσμένος/η ή μαστουρωμένος/η κατά τη διάρκεια του περιστατικού;)
- Γιατί νομίζετε ότι σας χτύπησε; (Δεν χρειάζεται να το ρωτήσετε αυτό από το θύμα).

Πριν από το εργαστήριο, οι εκπαιδευτές θα πρέπει να εξοικειωθούν με τις υπάρχουσες διαδικασίες που εφαρμόζονται για τη λήψη, την τεκμηρίωση και την παρακολούθηση των καταγγελιών για ενδοοικογενειακή βία. Κατά την εξέταση των βέλτιστων πρακτικών για αυτές, οι εκπαιδευτές θα πρέπει να ρωτήσουν τους συμμετέχοντες πόσες από αυτές εφαρμόζονται ήδη επίσημα ή ανεπίσημα στη δικαιοδοσία τους.

Για το εργαστήριο προτείνονται 3 ομαδικές ασκήσεις:

1. Δέντρο προβλημάτων σχετικά με τα εμπόδια στη χρήση των διαδικασιών που περιγράφονται στο εργαστήριο (ομάδες των 5 ατόμων). Αφού οι μικρότερες ομάδες συζητήσουν τα προβλήματα, θα πρέπει να τα μοιραστούν μεταξύ όλης της ομάδας για να εντοπιστούν τα κοινά σημεία και οι διαφορές. Αυτές με τη σειρά τους μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τη δημιουργία ενός δέντρου λύσεων με πόρους που θα χρησιμοποιηθούν για τη βελτίωση των παρεμβάσεων. (περίπου 25 λεπτά)
2. Εξασκηθείτε στη χρήση απλοποιημένου λόγου για να εξηγήσετε στα θύματα ποια είναι τα επόμενα βήματα και τι να περιμένουν σε μια έρευνα. Γίνεται σε ζευγάρια, και αν ο χρόνος το επιτρέπει, θα παρουσιάσουν τα αποτελέσματά τους στην ευρύτερη ομάδα. (περίπου 15 λεπτά)
3. Κοινός προβληματισμός σχετικά με το πόσο καλά προετοιμασμένοι αισθάνονται οι αστυνομικοί για να αντιμετωπίσουν θύματα ευάλωτου προφίλ (ηλικιωμένες γυναίκες, γυναίκες με παιδιά, θύματα κάτω των 18 ετών κ.λπ.) Αυτό θα πρέπει να γίνει σε ολόκληρη την ομάδα. Οι συμμετέχοντες θα πρέπει να ερωτηθούν ποιες άλλες υπηρεσίες ή επαγγελματίες θα μπορούσαν να εμπλακούν όταν εργάζονται με αυτές τις ομάδες. (περίπου 10 λεπτά).

Χρόνος, μορφή και ακροατήριο

αν κάποια από τις ερωτήσεις είναι υποκειμενική ή προκατειλημμένη. Και να εντοπίσουν καλύτερες εναλλακτικές λύσεις. Κάποια παραδείγματα θα μπορούσαν να είναι τα εξής:

- Είπατε ή κάνατε κάτι που τον έκανε να θυμώσει ή να γίνει βίαιος; (Τι συνέβη πριν από το περιστατικό;)
- Ήσασταν μεθυσμένος/η ή μαστουρωμένος/η όταν συνέβη αυτό; (Ήταν κάποιος στο νοικοκυριό μεθυσμένος/η ή μαστουρωμένος/η κατά τη διάρκεια του περιστατικού;)
- Γιατί νομίζετε ότι σας χτύπησε; (Δεν χρειάζεται να το ρωτήσετε αυτό από το θύμα).

Για περαιτέρω ανάγνωση

Costa, E. C., & Botelho, A. A. (2021). The impact of intimate partner violence on psychological well-being: Predictors of posttraumatic stress disorder and the mediating role of insecure attachment styles. *European Journal of Trauma & Dissociation*, 5(1), 100151.

Macro-survey of Violence Against Women del Gobierno Contra, E. D. E. (2020). Macroencuesta de violencia contra la mujer 2019. Ministerio de Igualdad. https://violenciagenero.igualdad.gob.es/wp-content/uploads/RE_Macroencuesta2019_EN-1.pdf

Ενότητα 6 – Διαχείριση Θυτών

Μαθησιακοί στόχοι

Οι θύτες συχνά χειραγωγούν τα θύματα και τους παρόχους υπηρεσιών για να διατηρήσουν (και να κρύψουν) τις κακοποιητικές τους σχέσεις. Αυτό είναι πιο εύκολο να γίνει, επειδή το ψυχολογικό τραύμα και η συμπεριφορά των θυμάτων συχνά κάνει τους θύτες να εμφανίζονται ως «λογικοί» ή «ήρεμοι». Είναι επίσης δυνατό επειδή η αστυνομία συνήθως ανταποκρίνεται σε μεμονωμένα περιστατικά και δεν είναι σε θέση να δει το μακροπρόθεσμο μοτίβο της κακοποίησης. Στο πλαίσιο αυτού του εργαστηρίου, οι συμμετέχοντες θα μάθουν για τις στρατηγικές που χρησιμοποιούν οι θύτες για να χειραγωγήσουν το σύστημα (αστυνομία). Θα μάθουν επίσης δεξιότητες για να αμφισβητήσουν τη συμπεριφορά του δράστη και να τον καταστήσουν υπεύθυνο. Ένας τρίτος στόχος είναι να περιγραφεί ο τρόπος λειτουργίας αποτελεσματικών προγραμμάτων για τους θύτες ενδοοικογενειακής βίας.

Σημειώσεις προς τον διδάσκοντα

Πριν από το σεμινάριο, οι εκπαιδευτές θα πρέπει να εξοικειωθούν με τυχόν ισχύοντες νόμους σχετικά με την αστυνόμευση/περιορισμό των κακοποιών, καθώς και με τα προγράμματα για τους θύτες εντός της δικαιοδοσίας τους. Θα πρέπει επίσης να επανεξετάσουν εν συντομία τους νόμους περί επιμέλειας παιδιών, για να κατανοήσουν τη διαδικασία και να επανεξετάσουν την ενότητα 2 των TACTICS σχετικά με τον εξαναγκαστικό έλεγχο. Οι εκπαιδευτές θα πρέπει να προσέχουν να χρησιμοποιούν όσο το δυνατόν περισσότερο ουδέτερη γλώσσα κατά τη διάρκεια αυτού του εργαστηρίου, ώστε να προσπαθήσουν να αποτρέψουν τους αστυνομικούς από το να γίνουν αμυντικοί. Για παράδειγμα, λέγοντας ότι οι θύτες «παραπλανούν» την αστυνομία σε αντίθεση με το να τους «χειραγωγούν».

Λόγω του μεγάλου εύρους αυτού του εργαστηρίου, θεωρείται ότι οι εκπαιδευτές θα πρέπει να είναι επιλεκτικοί ως προς τις διαδραστικές δραστηριότητες που θα καλύψουν. Αυτό περιλαμβάνει:

- Τα 2 σενάρια σχετικά με τον «John και τη Marta» - αυτό θα πρέπει οπωσδήποτε να γίνει στην αρχή του εργαστηρίου, ως ένας τρόπος για να αξιολογηθεί το επίπεδο κατανόησης του θέματος που κατέχει η ομάδα. Οι ερωτήσεις, οι συγχύσεις, οι διαφωνίες ή οι παρεξηγήσεις που εγείρονται από τους συμμετέχοντες θα πρέπει να επισημανθούν, ώστε να διασφαλιστεί ότι θα δοθεί έμφαση σε αυτές στην υπόλοιπη διάρκεια του εργαστηρίου. Αυτό θα πρέπει να γίνει ως ομάδα στο σύνολό της (20 λεπτά το πολύ).
- Συζητήσεις σχετικά με τα ευάλωτα σημεία που εντοπίστηκαν. Εάν το σύνολο της ομάδας είναι μεγάλο (περισσότερα από 12 άτομα), τότε οι συμμετέχοντες θα πρέπει να χωριστούν σε μικρές ομάδες για να συζητήσουν κάθε μία από αυτές. Μετά τη συζήτηση στις μικρές ομάδες, τα συμπεράσματα μπορούν στη συνέχεια να μοιραστούν με την ευρύτερη ομάδα. Οι εκπαιδευτές θα πρέπει να

αναμένουν ότι θα αναδειχθούν κάποιες στερεότυπες πεποιθήσεις των συμμετεχόντων. Είναι καλό να το κάνουν αυτό ορατό και να το συζητήσουν, αμφισβητώντας παράλληλα ήρεμα αυτές τις πεποιθήσεις. Όπως για παράδειγμα το αν ένας άνδρας μπορεί να είναι καλός πατέρας αν ασκεί βία κατά της μητέρας του παιδιού ή ότι οι θύτες βλάπτουν τα παιδιά τους μόνο αν είναι άμεσα βίαιοι απέναντί τους. (μέγιστο 40 λεπτά)

- Συζητήσεις σχετικά με τον τρόπο συζήτησης με τους θύτες. Και πάλι, αν η ομάδα είναι μεγάλη (πάνω από 12 άτομα), τότε οι συμμετέχοντες θα πρέπει να χωριστούν σε μικρές ομάδες για να συζητήσουν το καθένα από αυτά. Οι εκπαιδευτές θα πρέπει να περιμένουν μια ποικιλία συναισθημάτων: θυμό, φόβο, ανησυχία, ουδετερότητα, λύπη γι' αυτούς κ.λπ. Οι εκπαιδευτές θα πρέπει να προσπαθήσουν να εξομαλύνουν όσο το δυνατόν περισσότερο αυτά τα συναισθήματα και να τονίσουν πώς μπορεί να επηρεάσουν την εργασία τους. (μέγιστο 20 λεπτά)
- Συζήτηση σεναρίου «Richard και Emily» προσαρμοσμένη από το έργο Engage. Σκοπός αυτής της ενότητας είναι να εντοπιστούν οι διάφοροι δείκτες που υπάρχουν για τη βία μεταξύ συντρόφων, με βάση το σενάριο που δίνεται. Η ομάδα θα πρέπει να παραμείνει μαζί για αυτό το μέρος του εργαστηρίου. Είναι επίσης σημαντικό να τονιστεί ότι οι δείκτες δεν είναι απλοί και μπορεί σε ορισμένες περιπτώσεις να είναι αντιφατικοί ή να προκαλούν σύγχυση. Απαιτούν προσεκτική παρατήρηση και μπορούν να θεωρηθούν ως ενδείξεις που θα μπορούσαν να εξηγήσουν την κατάσταση. (μέγιστο 15 λεπτά)
- Παιχνίδι ρόλων «Ο Ρίτσαρντ και η Έμιλι». Σκοπός αυτής της άσκησης ρόλων είναι να εξασκηθούν οι συμμετέχοντες στο να κάνουν γενικές και ευρείες ερωτήσεις όταν μιλούν με πιθανούς θύτες. Θα πρέπει να το κάνουν σε μικρές ομάδες ή σε δυάδες. Δεν είναι απαραίτητο να υπάρξει ομαδικός προβληματισμός στη συνέχεια. Θα πρέπει να δοθούν αντίγραφα των γενικών και ευρείων ερωτήσεων σε χαρτί. (μέγιστο 15 λεπτά)
- Διαλέξεις/συζητήσεις σχετικά με τα προγράμματα για τους θύτες. Εάν υπάρχει ήδη πρόγραμμα για θύτες στη δικαιοδοσία, τότε θα πρέπει να γίνει αναφορά σε αυτό. Εάν η ομάδα αποτελείται κυρίως από αστυνομικούς πρώτης γραμμής και υπάρχουν υφιστάμενα προγράμματα για θύτες στην περιοχή - τότε η εστίαση σε αυτή την ενότητα θα πρέπει να αφορά κυρίως τον καλύτερο τρόπο παραπομπής. Εάν η ομάδα περιλαμβάνει ανώτερο προσωπικό ή αξιωματούχους ή προσωπικό προγραμμάτων για θύτες, τότε θα μπορούσε να δοθεί μεγαλύτερη έμφαση στο τι κάνει τα προγράμματα για θύτες γενικά αποτελεσματικά. Οι συζητήσεις αυτές μπορούν να γίνουν ως πλήρης ομάδα (μέγιστο 20 λεπτά).

Χρόνος, μορφή και ακροατήριο

Εάν καλυφθούν όλα τα θέματα και διεξαχθεί συζήτηση, τότε ο χρόνος θα είναι περίπου 150 λεπτά, με τουλάχιστον 3 μικρά διαλείμματα. Ωστόσο, συνιστάται να μην καλυφθεί όλη η ύλη, ώστε τα εργαστήρια να μπορούν να διεξαχθούν σε μικρότερο χρονικό διάστημα. Τα χρονοδιαγράμματα και η δομή για τις διάφορες

διαδραστικές δραστηριότητες περιγράφονται στις σημειώσεις του εισηγητή. Εάν στους συμμετέχοντες περιλαμβάνονται και μη αστυνομικοί, η εξασφάλιση μεικτών ομάδων θα ήταν επωφελής, ιδίως για την αρχική συζήτηση της μελέτης περίπτωσης.

Για περαιτέρω ανάγνωση

Carlson, B. E. (2000). Children Exposed to Intimate Partner Violence: Research Findings and Implications for Intervention, Volume 1, Issue 4. <https://journals.sagepub.com/doi/10.1177/1524838000001004002>

McTavish, J. R., MacGregor, J. C., Wathen, C. N., & MacMillan, H. L. (2016). Children's exposure to intimate partner violence: An overview. *International review of psychiatry*, 28(5), 504-518.

Ornstein, P., & Rickne, J. (2013). When does intimate partner violence continue after separation?. *Violence against women*, 19(5), 617-633.

Rollero, C. (2020). The social dimensions of intimate partner violence: A qualitative study with male perpetrators. *Sexuality & Culture*, 24(3), 749-763.

Rossman, B. R., & Ho, J. (2018). Posttraumatic response and children exposed to parental violence. In *Children exposed to domestic violence* (pp. 85-106). Routledge.

Shortt, J. W., Capaldi, D. M., Kim, H. K., Kerr, D. C., Owen, L. D., & Feingold, A. (2012). Stability of intimate partner violence by men across 12 years in young adulthood: Effects of relationship transitions. *Prevention Science*, 13, 360-369.

Wood, S. L., & Sommers, M. S. (2011). Consequences of intimate partner violence on child witnesses: A systematic review of the literature. *Journal of child and adolescent psychiatric nursing*, 24(4), 223-236.

Ενότητα 7 – Χρήση δεδομένων και ψηφιακών εργαλείων

Μαθησιακοί στόχοι

Η πρόοδος της τεχνολογίας και η διαθεσιμότητα των δεδομένων έχει φέρει επανάσταση σε πολλές πτυχές της αστυνόμευσης.

Ωστόσο, σε πολλές περιφέρειες, το πλήρες όφελος αυτών των εργαλείων δεν αξιοποιείται για τη βελτίωση της αστυνόμευσης της ενδοοικογενειακής βίας. Τα δεδομένα θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για να βοηθήσουν την αστυνομία στον εντοπισμό μοτίβων κακοποίησης που είναι δύσκολο να εντοπιστούν με άλλο τρόπο και να βοηθήσουν στην αξιολόγηση του κινδύνου. Η τεχνολογία θα μπορούσε επίσης να χρησιμοποιηθεί από την αστυνομία για να καταστήσει τις σχετικές πληροφορίες προσβάσιμες στα θύματα και σε άλλους βασικούς παρόχους υπηρεσιών, όπως το προσωπικό υποστήριξης της ενδοοικογενειακής βίας. Σε αυτό το εργαστήριο θα εντοπιστούν ορισμένα παραδείγματα από τον πραγματικό κόσμο για το πώς χρησιμοποιούνται τα δεδομένα και η τεχνολογία για τη βελτίωση της αστυνόμευσης των υποθέσεων ενδοοικογενειακής βίας.

Στο πλαίσιο αυτού του εργαστηρίου, οι συμμετέχοντες θα εισαχθούν στα βασικά στοιχεία της «προληπτικής αστυνόμευσης» και θα μάθουν πώς τα δεδομένα της ποινικής δικαιοσύνης μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τη βελτίωση της διερεύνησης υποθέσεων ενδοοικογενειακής βίας. Θα μάθουν επίσης πώς τα δεδομένα μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τη βελτίωση της πρόβλεψης του κινδύνου στην ενδοοικογενειακή βία και θα διερευνήσουν πώς τα δεδομένα από άλλες πηγές (υγεία/κοινωνική φροντίδα) θα μπορούσαν ενδεχομένως να βελτιώσουν την προγνωστική αστυνόμευση στο μέλλον. Εφόσον το επιτρέπει ο χρόνος, οι συμμετέχοντες θα διερευνήσουν ψηφιακά εργαλεία που χρησιμοποιούνται επί του παρόντος σε άλλα μέρη της Ευρώπης.

Σημειώσεις προς τον διδάσκοντα

Πριν από το εργαστήριο, οι εκπαιδευτές θα πρέπει να προσδιορίσουν ποιοι τύποι ψηφιακών συστημάτων χρησιμοποιούνται για την αστυνόμευση της ενδοοικογενειακής βίας. Αυτό πιθανότατα θα περιλαμβάνει συστήματα που παρέχουν δεδομένα που καταγράφονται από τα συστήματα αποστολής απαντήσεων σχετικά με τις κλήσεις που πραγματοποιούνται. Πιθανώς περιλαμβάνουν επίσης συστήματα που ενσωματώνουν δεδομένα ποινικής δικαιοσύνης (π.χ. πληροφορίες για συλλήψεις) τα οποία μπορεί να είναι διαθέσιμα στους αστυνομικούς κατά την ανταπόκριση σε κλήσεις. Επίσης, οι εκπαιδευτές θα πρέπει να είναι εξοικειωμένοι με τις μεθόδους εκτίμησης κινδύνου που χρησιμοποιούνται στη δικαιοδοσία (που ίσως αποκτήθηκαν στο πλαίσιο του εργαστηρίου #5 για την εκτίμηση κινδύνου).

Λόγω της φύσης του θέματος, αυτό το εργαστήριο αποτελείται κυρίως από απλές διαλέξεις. Ωστόσο, η ομάδα μπορεί να εμπλακεί μέσω γενικών ερωτήσεων για την αξιολόγηση των στάσεων ή των ιδεών της σχετικά με τους διάφορους τρόπους με τους οποίους τα δεδομένα θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για την αστυνόμευση της ενδοοικογενειακής βίας. Για παράδειγμα, αυτό θα μπορούσε να περιλαμβάνει τη διερεύνηση των απόψεών τους υπέρ και κατά της προληπτικής αστυνόμευσης. Θα μπορούσε επίσης να ζητηθεί η στάση τους απέναντι στη χρήση της ηλεκτρονικής αξιολόγησης κινδύνου σε σχέση με τις προσεγγίσεις που χρησιμοποιούνται σήμερα. Θα μπορούσε επίσης να ζητηθεί από τους συμμετέχοντες να προσδιορίσουν ποια είδη δεδομένων θα ήταν χρήσιμα κατά τη διερεύνηση υποθέσεων ενδοοικογενειακής βίας και από πού θα μπορούσαν να ληφθούν αυτά τα δεδομένα. Εάν ο χρόνος το επιτρέπει, οι συμμετέχοντες θα μπορούσαν να συζητήσουν ποιοι τύποι τεχνολογιών λείπουν που θα μπορούσαν ενδεχομένως να επιδιώξουν να εφαρμόσουν για τη βελτίωση της αστυνόμευσης στην κοινότητα.

Χρόνος, μορφή και ακροατήριο

Η διάρκεια του εργαστηρίου θα είναι περίπου 75 λεπτά, με τουλάχιστον 1 σύντομο διάλειμμα. Δεν χρειάζεται να χωριστείτε σε ομάδες, καθώς το εργαστήριο είναι κυρίως διάλεξη. Το ακροατήριο-στόχος του εργαστηρίου θα πρέπει να είναι μεικτό - δεν θα πρέπει να είναι όλοι οι αστυνομικοί περιπολίας. Ένα μείγμα συμμετεχόντων, αποτελούμενο από τη διοίκηση της αστυνομίας, το προσωπικό που εργάζεται με δεδομένα/ ICT και κάποιο προσωπικό πρώτης γραμμής θα ήταν ιδανικό. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι ο σκοπός του εργαστηρίου για τους περισσότερους τομείς είναι να αξιολογηθεί ποιοι τύποι ψηφιακών εργαλείων θα ήταν πολύτιμοι για να ακολουθηθούν.

Για περαιτέρω ανάγνωση

Turner, E., Brown, G., & Medina-Ariza, J. (2022). Predicting domestic abuse (fairly) and police risk assessment. *Psychosocial Intervention*, 31(3), 145. <https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC10268549/pdf/1132-0559-pi-31-3-0145.pdf>

Yu, R., Molero, Y., Lichtenstein, P., Larsson, H., Prescott-Mayling, L., Howard, L. M., & Fazel, S. (2023). Development and validation of a prediction tool for reoffending risk in domestic violence. *JAMA network open*, 6(7), e2325494-e2325494. <https://jamanetwork.com/journals/jamanetworkopen/fullarticle/2807633>

A large rectangular area with rounded corners, containing horizontal lines for writing. A small pencil icon is located in the top-left corner of this area.

TACTICS